Міністр оборони України Михайло Єжель:
"Час "лінійних рішень" пройшов. Необхідно вишукувати нові форми дій, які б відповідали вимогам сьогодення"
6 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

18 – 23 липня 2011 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 29 (589)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

УВАГА! АКЦІЯ

Військовослужбовці та працівники Збройних Сил України приєдналися до акції "Збудуймо Всенародний пам'ятник Матері-Вдові!"

На ім'я Міністра оборони України Михайла Єжеля надійшов лист від голови Координаційної ради стосовно спорудження Всенародного пам'ятника Матері-Вдові, голови Українського Фонду культури, Героя України Бориса Олійника щодо можливості надання допомоги у проведенні акції "Збудуймо Всенародний пам'ятник Матері-Вдові!".

"В українській громаді з цікавістю і прихильністю сприйняли Ваш наказ "Про встановлення Дня солдатської матері у Збройних Силах України". Маю за честь повідомити, що в Україні нині проводиться зворушлива патріотична акція, близька по духу зініційованому Вами відомчому святу – "Збудуймо Всенародний пам'ятник Матері-Вдові!", – зауважив у своєму листі Борис Олійник.

За його словами, йдеться про пам'ятник жінкам-матерям, чоловіки яких загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни 1941 – 1945 років. Адже на долю цих удів випала тяжка місія – відроджуючи країну з руїн, водночас самим ставити на ноги, виводити в люди осиротілих дітей. Пам'ятник буде споруджено у столичному Парку Перемоги.

Зважаючи на військово-патріотичний та гуманістичний характер акції, керівництво вітчизняного оборонного відомства прийняло рішення підтримати акцію та організувати проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед військовослужбовців та працівників Збройних Сил України щодо можливості добровільного внесення особистих коштів на будівництво пам'ятника.

Усі бажаючі підтримати шляхетну акцію можуть внести кошти на розрахунковий рахунок 26004000031685 в ПАТ "Укрсоцбанк", МФО 300023, код 00034884. "Благодійний внесок на пам'ятник Матері-Вдові".

Адреса Українського Фонду культури: 01998, м. Київ, вул. Липська, 16.

"Безпечне небо - 2011":
І чужого навчаймося, і свого не цураймося...

Фото Андрія Пільщикова.

Саме з таких позицій можна охарактеризувати спільне українсько-американсько-польське навчання, що розпочалось на базі Миргородської бригади тактичної авіації винищувальної, якою командує полковник Олег Гесь. Захід у такому представницькому форматі в історії нашої держави відбувся вперше. Тому цілком природно, що він став важливим етапом як формування міжнародного іміджу України, так і демонстрацією спроможності авіаційних частин та підрозділів її Збройних Сил виконувати поставлені завдання у взаємодії з іншими державами світу. Спільне навчання "Безпечне небо – 2011" входить до переліку 12 міжнародних військових навчань, які проходитимуть на території України у 2011 році і проводиться відповідно до Указу Президента України від 22 квітня цього року "Про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2011 році для участі у багатонаціональних військових навчаннях", рішення Верховної Ради України, меморандуму та технічної угоди між Командуванням ЗС США в Європі і Міністерством оборони України.

Закінчення на 2 стор.

СКЛАДОВІ БОЄГОТОВНОСТІ

У ПвК "Південь" бойова підготовка – за планом

З 19 по 21 липня в зенітному ракетному полку Повітряного командування "Південь" Повітряних Сил Збройних Сил України, що дислокується на Миколаївщині, під керівництвом першого заступника командира ПвК "Південь" генерал-майора Сергія Дроздова, відбулося тридение командно-штабне мобілізаційне навчання.

До проведення командно-штабного мобілізаційного навчання залучалася група офіцерів управління повітряного об'єднання, весь особовий склад полку та представники комплектуючих військових комісаріатів.

– Головною метою КШМН стало удосконалення практичних навичок особового складу частин у виконанні функціональних обов'язків при відмобілізуванні та приведенні частин у вищі ступені бойової готовності, формування в особового складу необхідних моральних, бойових й психологічних якостей, налагодження тісної взаємодії управління військових частин з комплектуючими військовими комісаріатами з питань призову, поставки та прийому мобілізаційних ресурсів, – зазначив керівник навчання генерал-майор Сергій Дроздов.

Закінчення на 2 стор.

МІЖНАРОДНЕ НАВЧАННЯ

“Безпечне небо - 2011”:

І чужого навчаймося, і свого не цураймося...

Закінчення. Початок на 1 стор.

За словами керівника навчань – тимчасово виконуючого посаду першого заступника Командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенанта Василя Нікіфорова, мета навчань передбачає, у першу чергу, відпрацювання елементів підготовки та взаємодії льотних екіпажів та наземних сил із забезпечення безпеки повітряного простору України та Польщі під час проведення “Євро – 2012”. Тобто головна особливість заходу полягає і в тому, що його географія охоплює кордони двох сусідніх держав. З українського боку до навчань залучені 12 одиниць винищувальної авіації (серед них 7 літаків Су-27 та Су-27УБ, 5 літаків МіГ-29 та МіГ-29 УБ), до 5 одиниць транспортної авіації (Ан-26, Л-39, АН-26 “Віта”, вертоліт Мі-8) та до 1000 чоловік зі складу частин та підрозділів авіаційних бригад, радіотехнічних підрозділів, пунктів наведення авіації в районах виконання польотів. З польської сторони у навчаннях беруть участь 6 літаків F-16C, які виконуватимуть завдання зі свого базового аеродрому Ласк. А Сполучені Штати Америки представляють 7 літаків F16C та F-16D зі складу 144-го винищувального авіаційного крила Національної гвардії США, 2 літаки С-17 та 2 С-130 зі складу ВПС США, а також 120 чоловік особового складу.

Слід також зазначити, що як гості на захід запрошені представники Військово-повітряних сил Німеччини, Нідерландів, Швеції та Білорусії.

Перший етап навчань передбачав як теоретичну підготовку особового складу країн-учасниць, так і здійснення перебазування авіаційної техніки та особового складу на аеродром тимчасового базування, їх розміщення та вирішення соціально-побутових питань. Урочисте відкриття “Безпечного неба” 18 липня цього року розпочало чергову – активну фазу, упродовж якої і будуть здійснені усі поставлені завдання. Завершиться захід 29 липня.

– І українські, і американські військовослужбовці налаштовані на плідну та якісну співпрацю, – зазначив генерал-лейтенант Василь Нікіфоров. – Взаємовідносини з перших хвилин перебування іноземних гостей на Полтавщині і з нашими авіаторами, і з місцевим населенням склалися дуже щирі та доброзичливі, що дає усі підстави для оптимістичних прогнозів. Сподіваємось, що цей іспит на професіоналізм та витривалість українські авіатори витримають з честю.

Ці слова знайшли підтвердження вже під час організації та проведення першої льотної зміни за планом спільних навчань. Свої корективи внесла погода, яка стала першим екзаменатором для українських та американських пілотів. Щільний дощ та хмарність поставили під питання виконання завдань планової таблиці першого льотного дня. Але погодні умови таки поступились професіоналізму та вишучі пілотів обох країн. Після розвідки погоди, яку здійснив екіпаж у складі майора Артема Шкільнюка і підполковника Олега Подовалова на літаку МіГ-29УБ, керівництвом навчань було прийнято рішення на польоти, і визначені екіпажі приступили до виконання поставлених завдань.

“Від простого – до більш складного” – за такою схемою були здійснені перші вильоти американських та українських пілотів. Першими стартували F-16, за ними піднялись у повітря екіпажі МіГ-29 та Су-27. Вправи у зоні аеродрому на різних висотах, відпрацювання групової злітаності та інших елементів льотної підготовки за схемою “день-ніч” у складних метеоумовах учасники навчань виконали бездоганно. А родзинкою першого льотного дня стали вильоти змішаних екіпажів. Зокрема, на літаку Су-27УБ під керуванням полковника Олега Геся здійснили виліт пілоти Франк Прокоп та Вільям Спарроу. А майори Дмитро Фішер та Тарас Степаненко стали першими українськими учасниками навчань, які вилетіли на літаках F-16D які другі пілоти.

Результативність перших льотних змін була забезпечена чіткою взаємодією і наземних фахівців та служб обох країн. І американські, і українські фахівці відзначили по-справжньому командний дух першої льотної зміни.

Володимир Лазарєв.
Полтава – Миргород.
Фото Андрія Пільщикова.

КОЛИ ВЕРСТАВСЯ НОМЕР

Українські та американські льотчики в рамках “Безпечного неба – 2011” здійснили польоти на літаках Су-27, МіГ-29 та F-16

20 липня в рамках проведення практичної фази “Безпечного неба – 2011” пілоти відпрацьовували на практиці порядок організації та здійснення чергування винищувальною авіацією у повітрі, питання управління та організації взаємодії під час польотних завдань у різних ситуаціях у повітряному просторі.

Як поінформував начальник штабу навчання полковник Віктор Гамора, за легендою заходу українські пілоти спільно з американськими здійснювали перехоплення пасажирського літака, захопленого терористами з метою вчинення теракту, та примушували його до зміни напрямку польоту і посадки. При цьому роль літака-порушника виконував літак аеромедичної евакуації Ан-26 “Віта”. Приділили увагу і наданню допомоги у повітрі літакам, які втратили орієнтування або мають проблеми з радіонавігаційним обладнанням.

Також пілоти обох сторін успішно виконали завдання щодо виявлення, перехоплення та умовного знищення приватного літака-порушника, захопленого терористами з метою вчинення теракту (роль літака-порушника виконував літак L-39).

Окрім того, протягом дня виконувались спільні польоти з відпрацюванням завдань за планом навчання на літаку Су-27, який пілотували керівник навчання з української сторони генерал-лейтенант Василь Нікіфоров та головний координатор навчання з американської сторони підполковник Роберт Свертфагер.

Коментуючи свій перший політ на літаку Су-27 українських Повітряних Сил, підполковник Роберт Свертфагер високо оцінив маневрені можливості бойової авіатехніки.

– Сьогодні я отримав неабияке задоволення від польоту. Су-27 – це потужний, маневрений літак, – зазначив американський офіцер.

Загалом протягом другого дня навчання “Безпечне небо – 2011” спільний наліт українських та американських пілотів склав більше 12 годин, із них понад 7 годин налітали вітчизняні льотчики.

Роман Юрчило.
Фото автора.

СКЛАДОВІ БОЄГОТОВНОСТІ

У ПвК “Південь” бойова підготовка – за планом

Закінчення. Початок на 1 стор.

– Під час проведення першого дня навчання розглянуто питання управління військовою частиною та організації взаємодії з комплектуючими військкоматами під час приведення частин у вищі ступені бойової готовності, практично відпрацьовано питання зняття автомобільної техніки з тривалого зберігання, – повідомив командир частини полковник Олександр Бобко. – Також практично відпрацювали питання прийому мобілізаційних ресурсів до складу частин та техніки з національної економіки.

В ході навчань командир першого підрозділу підполковник Владислав Олешко отримав завдання на передислокацію підрозділу до нового району призначення. У визначений термін була вишикувана колона, підготовлені необхідні документи та здійснений марш. І вже через декілька годин дивізіон у визначеному районі заступив на бойове чергування та був готовим до захисту повітряних кордонів держави.

– Для перевірки боєготовності полку в повітря була піднята реальна контрольна ціль. За попередніми оцінками, полк із завданням впорався, контрольну ціль умовно знищено, – відзначив старший офіцер відділу зенітних ракетних військ Повітряного командування “Південь” ПС ЗС України підполковник Всеволод Білик.

Паралельно у зенітному ракетному полку тактичної групи “Крим” Повітряного командування “Південь” ПС ЗС України, під керівництвом начальника відділу зенітних ракетних військ тактичної групи “Крим” полковника Вадима Чеботарьова, проводилося командно-штабне навчання.

– Підготовити зенітний ракетний полк до виконання завдань з прикриття важливих державних об‘єктів і угруповань військ було головною метою цього навчання, – повідомив заступник командира полку з виховної роботи підполковник Олександр Ломака.

Під час навчання полк приведено у вищі ступені бойової готовності, відпрацьовано і уточнено документи бойової готовності, розгорнуто пункт прийому мобілізаційних ресурсів.

– У Повітряному командуванні “Південь” і підпорядкованих військових частинах використовують всі можливості, щоб заходи бойової підготовки проводити практично, – підкреслив заступник командира Повітряного командування “Південь” з бойової підготовки полковник Володимир Алімпієв.

Прес-секретар Повітряного командування “Південь” Сергій Балановський.
Фото Леоніда Балохніна.

ПОЗИЦІЯ

Залишок коштів з параду спрямують на соціальний захист

"Пріоритетами для Збройних Сил України є бойова готовність та соціальний захист військовослужбовців". На цьому 15 липня наголосив Міністр оборони України Михайло Єжель.

– Указ Президента України щодо утримання від проведення параду військ ще раз підтвердив рішуче налаштування Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Віктора Януковича щодо розбудови боєздатної та мобільної армії для захисту незалежності і суверенітету держави. Кожну копійку ми повинні сьогодні спрямовувати на бойову та технічну готовність нашого війська, на забезпечення житлом наших військовослужбовців.

Буде час, коли ми покажемо нашому народові нові або модернізовані зразки озброєння, коли кожен військовослужбовець буде забезпечений житлом. У нас все попереду. І рішення Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Віктора Януковича є таким, що відповідає сьогоденню нашої держави. Треба відчувати пульс нашого народу, жити його думками і прагненнями, – наголосив Михайло Єжель.

На організацію і проведення парадів військ у шести містах України планувалося витратити 36,8 мільйонів гривень. З цієї суми станом на 15 липня було витрачено 8,7 мільйонів гривень, з яких 8 мільйонів було спрямовано на підготовку озброєння і військової техніки, решта – на речове забезпечення особового складу.

За словами глави вітчизняного оборонного відомства, залишок коштів – 28,1 мільйона гривень – буде спрямовано на забезпечення Збройних Сил України пальним для підготовки Збройних Сил України до навчань та відновлення технічної готовності військової техніки.

www.mil.gov.ua

КОМЕНТАРІ

Політика Уряду забезпечила поступове відновлення економічного зростання

Попередні підсумки роботи економіки в першому півріччі, оприлюднені Державним комітетом статистики, свідчать про поступове відновлення економічного зростання. Про це повідомив сьогодні Прем'єр-міністр України Микола Азаров під час засідання Уряду.

– Скажу про головне: політика Уряду забезпечила поступове відновлення економічного зростання, – наголосив Прем'єр-міністр України. При цьому він додав, що на цій базі виросли доходи бюджету, що дозволило розпочати поетапне збільшення зарплат в бюджетній сфері.

– Ми свідомі того, що насправді це ще не той рівень прискорення економіки і не той рівень життя, якого ми прагнемо, але це вже міцна основа для того, щоб ставити перед країною нові амбітні завдання, – наголосив Микола Азаров. Про це повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

ПІДСУМКИ ТА ЗАВДАННЯ

Загальний наліт екіпажів ПС зріс на 56 відсотків

"У першому півріччі поточного року цілеспрямовано здійснювалася підготовка 70 молодих льотчиків наших Повітряних Сил, середній наліт яких склав близько 11 годин". Про це повідомив начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко під час розширеного засідання колегії Міністерства оборони України, яке відбулося 19 липня у Києві.

За словами Головнокомандувача Збройних Сил України генерал-полковника Григорія Педченка, основні зусилля Генерального штабу і органів військового управління Збройних Сил України у першому півріччі цього року були зосереджені на недопущенні зниження досягнутого рівня готовності військ до виконання завдань за призначенням, злагодженні органів військового управління, інтенсифікації заходів бойової підготовки, виконанні завдань Року технічної готовності та Року сержанта.

Закладені у минулому році підходи до організації і проведення підготовки військ дозволили у першій половині 2011 року підвищити її інтенсивність і практичну спрямованість.

– Інтенсивність заходів з підготовки органів військового управління у порівнянні з минулим роком зросла на 30 відсотків, значно покращилася якість їх проведення, – констатував Головнокомандувач Збройних Сил.

Відзначив начальник Генерального штабу ЗС України і позитивну динаміку, яка спостерігається у військах щодо виконання заходів бойової підготовки. Так, загальний наліт екіпажів армійської авіації Сухопутних військ ЗС України зріс у порівнянні з таким же періодом 2010 року на 9 відсотків, показник стрибкової підготовки воїнів повітрянодесантних та аеромобільних підрозділів на 44 відсотки – з 6271 стрибка у першому півріччі 2010 року до 11105 стрибків у першому півріччі цього року.

У Військово-Морських Силах наплавність кораблів зросла у 2,8 рази, а середній наліт екіпажів морської авіації – у 3,1 рази. У Повітряних Силах загальний наліт екіпажів підвищився на 56 відсотків, а загальний наліт на екіпаж – на 60 відсотків.

– У першому півріччі поточного року цілеспрямовано здійснювалася підготовка 70 молодих льотчиків наших Повітряних Сил, середній наліт яких склав близько 11 годин, – зазначив начальник Генерального штабу ЗС України.

У той же час генерал-полковник Григорій Педченко відзначив низку факторів, які заважають повномасштабному та якісному проведенню заходів бойової підготовки. Серед них – низький професійний рівень підготовки окремих командирів ланки взвод-рота-батальйон.

– Деякі командири забули головний принцип: "Роби, як я!", – підкреслив Головнокомандувач Збройних Сил України.

Як позитивний фактор Головнокомандувач Збройних Сил України відзначив виконання заходів Року технічної готовності.

– Протягом першого півріччя на вітчизняних підприємствах та власними силами було відремонтовано майже 2630 зразків озброєння і військової техніки, з яких 7 бойових літаків та 3 вертольоти, – повідомив генерал-полковник Григорій Педченко.

Серед основних завдань, які стоять перед Збройними Силами у другому півріччі цього року, генерал-полковник Педченко акцентував увагу на якісному проведенні комплексу навчань "Адекватне реагування – 2011", завершення розробки програмних документів з реформування і розвитку ЗС України, проведення понад 900 організаційних заходів, особливо щодо розформування баз, арсеналів і складів, повне виконання заходів Року технічної готовності та Року сержанта, недопущення зниження стану військової дисципліни і правопорядку, а також якісне планування підготовки Збройних Сил на наступний рік тощо.

www.mil.gov.ua

РІК СЕРЖАНТА

Майбутні сержанти сідають за парти

20 липня в Одеському, Миколаївському, Васильківському, Харківському, Севастопольському, Новоозернянському та Очаківському гарнізонах розпочали роботу виїзні школи сержантів навчальних центрів Збройних Сил України. 276 військовослужбовців військової служби за контрактом – кандидатів на заміщення сержантських посад дислокованих у гарнізонах військових частин Сухопутних військ, Військово-Морських та Повітряних Сил ЗС України сіли за навчальні парти.

За словами старшого офіцера відділу відбору та залучення на військову службу, служби в резерві управління особового складу штабу Командування ПС ЗС України підполковника Олександра Танасієнка, підбір навчальних дисциплін до курсу "Командного лідерства", який опановуватимуть кандидати на заміщення сержантських посад, дозволяє разом навчатися і авіаторам, і армійцям, і морякам. Адже основний акцент зроблено на таких дисциплінах, як "Психологія", "Педагогіка", "Формування військового колективу", "Управління повсякденною діяльністю".

– Цього дня у виїзних школах сержантів розпочали підготовку 208 військовослужбовців військової служби за контрактом частин Повітряних Сил Збройних Сил України, – говорить підполковник Олександр Танасієнко. – Процес підготовки кандидатів на заміщення сержантських посад організовано як і в навчальних центрах: лекції, години самопідготовки. Термін навчання – півтора місяці. По закінченню курсів – екзамени та заліки.

Загалом у планах Командування Повітряних Сил ЗС України, за рахунок організації виїзних шкіл, підготувати майже 800 кандидатів на заміщення сержантських посад.

– Цього року курси "Командного лідерства" пройдуть ще у 15 гарнізонах. Це дозволить вирішити проблему комплектування сержантських посад підготовленими фахівцями, – додав офіцер.

Сергій Фурдик.

АВІАБУДУВАННЯ

Мінекономіки ініціює виділення авіапромисловості 1,5 млрд. гривень

Міністерство економічного розвитку й торгівлі розробило проект держпрограми економічного й соціального розвитку на 2012 рік, якою передбачено виділити з держбюджету на підтримку авіаційної промисловості 1,5 млрд. грн. Крім того, очікується, що в галузь буде залучено ще 1,6 млрд. грн. фінансування не державного походження. Про це повідомляє "Транспортний бізнес" .

Фото Андрія Пільщикова.

Наступного року планують впровадити програми кредитування для підприємств-виробників авіаційної техніки, у тому числі довгострокове кредитування зовнішньоекономічних контрактів під гарантії уряду. Крім того, передбачено реалізувати програму створення військово-транспортного літака Ан-70 і почати його закупівлю відповідно до держоборонзамовлення, а також створити двигун п'ятого покоління АИ-25.

Мінекономіки прогнозує, що завдяки таким заходам в 2012 році буде зроблено 500 авіадвигунів, організовано серійне виробництво нових моделей літаків і в цілому збільшено обсяги виробництва й збуту авіатехніки на 15%.

Зараз авіапромисловість України представлена 39 основними підприємствами й організаціями, у яких працює понад 68 тис. осіб. ДП "Антонов" разом з Харківським державним авіаційним виробничим підприємством і авіаремонтним заводом №410 (Київ) входить до складу державного авіаконцерну "Антонов".

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

Поле для зв'язківців – краща школа

Поблизу села Стрижавка Вінницької області триває польовий вихід 101-го окремого полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України. Навчання розпочалося 13 липня і триватиме протягом двадцяти діб. Після трирічної перерви в поле вийшло близько 200 військовослужбовців частини та понад 50 одиниць техніки.

Підполковник Олександр Горбатюк керує підрозділами полку.

Зв'язківці на рухомих засобах в умовах, наближених до бойових, забезпечують якісним безперебійним та захищеним зв'язком як Повітряні Сили, так і Збройні Сили України. Заняття проходять на території містечка №86, яке спеціально обладнане для практичного виконання нормативів екіпажами зв'язкових машин.

Діями зв'язківців під час польового виходу керує командир частини підполковник Олександр Горбатюк:

– Польовому виходу передувала ретельна підготовка.

Колона перед маршем.

Підготовка до збирання відображувача антени ТРРС Р-410М.

Зокрема, зв'язківці перевірили працездатність всіх механізмів техніки, приладів та засобів зв'язку. Містечко завчасно забезпечили необхідною кількістю питної води, підготували навчальні місця та пункти відпочинку військовослужбовців.

З перших днів всі заняття проходять згідно з планом. Зв'язківці відточують майстерність під палаючим сонцем в умовах 35-градусної спеки. До навчання ми максимально залучили молодь. Командири підрозділів навчають особовий склад правильно розгортати апаратні та радіорелейні станції в складі екіпажу, відділення, центру. Для більшості з них це перший польовий вихід. Та труднощі їх не лякають. Незважаючи на тяжкі погодні умови, особовий склад робить свою роботу з ентузіазмом та ініціативою. З'явився вогник в очах, у всіх піднесений настрій, бойовий дух, загострилось почуття патріотизму та гордості за обрану професію. Цей польовий вихід підніме фаховий рівень кожного зв'язківця.

Польовий вихід умовно розділено на п'ять етапів.

Під час першого етапу заходу перевірялися дії підрозділів при приведенні частини у вищі ступені бойової готовності, стан техніки й готовність її до маршу.

На другому етапі зв'язківці здійснили марш в район проведення занять, керівний склад полку відпрацював на практиці управління підрозділами на марші, дії особового складу за сигналом оповіщення, евакуації пошкодженої техніки. Після рекогносцирування району особовий склад полку розгорнув польове містечко, станції, елементи та вузли зв'язку.

Для воїнів-зв'язківців третій етап – це заняття з тактичної, спеціальної та технічної підготовок. Зокрема, вони практично тренуються у виконанні бойової роботи у складі екіпажів, відпрацьовують розгортання, проводять налаштування зв'язку. Також військовослужбовці полку в обсязі навчально-тренувального завдання беруть участь у тренуванні сил та засобів радіо- та супутникового зв'язку для забезпечення зв'язком Командування та підрозділів Повітряних Сил Збройних Сил України.

Начальник апаратної прапорщик Анатолій Бойко перевіряв роботу підлеглих.

Начальник станції мол. сержант Дмитро Прусс пояснює підлеглій солдату Тетяні Кисіль порядок встановлення розтяжок на РРС Р-409МА.

В ході четвертого та п'ятого етапів за сценарієм перевіряється злагодженість батальйонів під час згортання, переміщення вузлів та ліній на нові місця. Командування частини оцінить взаємодію спеціалістів вузлових та лінійних підрозділів під час розгортання польового містечка в умовах застосування противником зброї масового ураження. Особовий склад полку також за допомогою телефонного, телеграфного, радіо-, радіорелейного та тропосферного засобів зв'язку виконуватиме й навчально-тренувальні завдання у масштабі Збройних Сил України.

З-поміж "новобранців" виконують завдання та передають знання і найдосвідченіші військовослужбовці. Серед них – прапорщик Анатолій Бойко, начальник апаратної вузла зв'язку. За 19 років служби у Збройних Силах зв'язківець пройшов близько 80 польових виходів.

Старший механік радіорелейної станції солдат Тетяна Кисіль вже на 3-ій день служби в полку виїхала в поле здобувати практичні навички.

– Теорія – це одне, на практиці все зовсім по-іншому, – зазначає вона. – Спочатку було важко, та завдяки допомозі та порадам більш досвідчених товаришів, з усіма завданнями я справляюсь. Під час польового виходу планую здобути досвід, який мені дуже знадобиться у подальшій службі.

Підготовка до розгортання РРС Р-414.

Солдат Ігор Гуцул прибув у полк на посаду водія-електрика за тиждень до польового виходу.

– Тяжко, звичайно, з навчального закладу – одразу в "бій", але цікаво. До того ж, одразу побачив, як це – Батьківщину захищати. Після закінчення контракту хочу вступити до ВВНЗ вчитися на зв'язківця.

Командир батальйону зв'язку майор Володимир Цимбалюк зауважує:

– Останній польовий вихід проводився три роки тому. Такі заходи необхідні для закріплення на практиці теоретичних знань, набутих під час тактико-спеціальних занять і планових занять з технічної та спеціальної підготовки. Новоприбулі контрактники, попри брак досвіду, під час маршу в колоні, розгортання апаратних та радіорелейних станцій діють злагоджено та впевнено.

Як стверджує заступник командира з гуманітарної підготовки підполковник Євген Івашкевич, польові виходи позитивно впливають на морально-психологічний стан як військовослужбовця окремо, так і всього колективу в цілому, піднімає бойовий дух.

Завершиться польовий вихід проведенням прес-туру для журналістів місцевих та центральних засобів масової інформації. Під керівництвом досвідчених профосіоналів медійники у ролі воїнів-зв'язківців тренуватимуться у складі розрахунків.

Олександр Олехнович.
"Крила України".
Фото автора
та Євгена Івашкевича.

НАВЧАННЯ

18 липня на базі другого підрозділу Варшавсько-Одеської ордена Суворова III ступеня зенітної ракетної бригади Повітряного командування "Південь" Повітряних Сил Збройних Сил України відбулось практичне показове заняття з підготовки та проведення польових виходів. До занять залучались командири підрозділів зенітних ракетних і радіотехнічних частин Одеського гарнізону.

Генерал-майор Павло Зуєв: "Польовий вихід повинен стати традиційною системою підготовки і солдата, і офіцера"

Як зазначив керівник занять, заступник командира Повітряного командування "Південь" з бойової підготовки полковник Володимир Алимпієв, польові виходи, за рішенням командира об'єднання та згідно з планом бойової підготовки, проводитимуться поки на другому підрозділі зенітної ракетної бригади щомісяця. Та в майбутньому такий вид занять введуть до планів бойової підготовки й інших підрозділів. Бо саме цей вид підготовки доцільно використовувати як контрольне заняття.

Відповідно до плану проведення заняття підрозділ приведено у вищі ступені бойової готовності, здійснено марш. У новопризначеному районі розгорнуто техніку в бойове положення, обладнано польовий табір, після чого особовий склад заступив на навчальне бойове чергування з охорони повітряних рубежів нашої держави.

Загалом на заняттях було організовано понад 10 навчальних місць. На кожному з них розкрили питання підготовки підрозділу до польового виходу та продемонстрували поетапний порядок його проведення. Значна увага при цьому зверталася на особливості цього виду навчання. Наголошувалося, що заняття не повинні бути шаблонними, тобто, кожне має бути різним і може розпочинатися з будь-якого етапу проведення польового виходу.

Для розкриття питань порядку здійснення маршу була сформована колона у складі: передовий роз'їзд, колона радіотехнічної батареї, колона стартової батареї, колона підрозділів забезпечення, яка реально здійснила марш. І хоч марш був невеличкий, втім здійснили його практично. На кожному робочому місці офіцерам продемонстрували переведення кожного виду техніки з похідного положення у бойове, також було звернуто увагу на техніку безпеки і особливості роботи на техніці. Для демонстрації питань організації життєдіяльності у польових умовах розгорнули польовий табір, окремим питанням винесли порядок заступання на бойове чергування.

– Час, виділений для проведення занять, необхідно використовувати максимально, – зауважив командир Повітряного командування "Південь" генерал-майор Павло Зуєв. – Кожна хвилина польового виходу повинна ефективно витрачатися на навчання усіх категорій військовослужбовців, від солдата до офіцера. Під час занять військовослужбовці мають отримати знання та практичні навички, які вони повинні набути як фахівці, як спеціалісти своєї справи. Крім того, під час польових виходів обов'язкове проведення заняття із загальновійськових дисциплін. Усе це спрямоване на те, щоб колектив підрозділу був "підкований" з усіх, без винятку, питань. Польовий вихід повинен стати традиційною системою підготовки і солдата, і офіцера, – підкреслив генерал-майор Павло Зуєв.

Такими практичними діями, на вимогу начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України генерал-полковника Григорія

Педченка, виконання заходів бойової підготовки в об'єднанні переводиться з теоретичної в практичну площину. І це проводиться у всіх родах військ Повітряного командування. Так, авіація нещодавно під час командно-штабного навчання здійснила перебазування ланки літаків до іншого аеродрому з виконанням бомбометання на навчальному полігоні. В радіотехнічних військах – окремі радіолокаційні взводи виконали практичні марші з зайняттям позицій і переведенням техніки у бойове положення. В зенітних ракетних військах підрозділи здійснили марші на чергові позиції і заступили на бойове чергування. На думку командування ПвК "Південь", лише такі практичні заходи бойової підготовки підпорядкованих військових частин дадуть змогу добре підготуватися до проведення комплексу навчань "Адекватне реагування – 2011", які відбудуться у вересні нинішнього року.

Прес-секретар Повітряного командування "Південь" Сергій Балановський.

СКЛАДОВІ БОЄГОТОВНОСТІ

Уряд України розгляне Державну цільову оборонну програму створення РК "Сапсан"

"На розгляд Уряду внесено важливі державні програми у галузі розробки нових озброєнь і військової техніки: Державна цільова оборонна програма створення ракетного комплексу "Сапсан" та Державна цільова оборонна програма будівництва корабля класу "корвет". Про це повідомив заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Омельянчук під час розширеного засідання колегії Міністерства оборони України, яке відбулося 19 липня у Києві.

Як додав Володимир Омельянчук, вже найближчим часом Уряд України розгляне Державну цільову оборонну програму створення ракетного комплексу "Сапсан".

Ознайомлюючи учасників колегії з ходом виконання державних цільових програм утилізації звичайних видів боєприпасів, непридатних для подальшого використання і зберігання, та компонентів рідкого ракетного палива, заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Омельянчук зазначив, що в першому півріччі цього року вже утилізовано 13,3 тисячі тонн боєприпасів.

– Загалом в цьому році ми плануємо утилізувати 68,7 тисячі тонн боєприпасів. Це об'єктива цифра, яка фінансово забезпечена. Для порівняння, в середньому у минулі роки темпи утилізації складали 19,5 тисяч тонн на рік, – повідомив Володимир Омельянчук.

Окремо заступник Міністра оборони України – керівник апарату зупинився на питанні утилізації компонентів ракетного палива.

– В цьому році в рамках спільного проекту Україна-ОБСЄ вже вивезено на утилізацію на промислові підприємства Російської Федерації 1,2 тисячі тонн меланжу. До кінця серпня буде повністю вивезено меланж з об'єкта зберігання в Радехові, – зазначив Володимир Омельянчук.

За його словами, 1429 тонн меланжу, що зберігаються у Білій Церкві, будуть повністю вивезені протягом вересня-жовтня, а з 4832 тонн меланжу, що зберігаються у Шевченковому на Харківщині, протягом листопада-грудня цього року буде вивезено 1834 тонни.

– Тобто протягом 2011 року заплановано вивезти з України на утилізацію 5800 тонн меланжу, – повідомив Володимир Омельянчук.

Залишок у 2998 тонн меланжу, що зберігаються у Шевченковому, буде вивезено протягом січня-травня 2012 року.

– Таким чином, до початку проведення футбольного Євро-2012 Київщина і Харківщина, як приймаючі чемпіонат області, будуть вивільнені від меланжу, – підкреслив Володимир Омельянчук.

Останні 3185 тонн меланжу, що зберігаються у Любашівці, заплановано вивезти на утилізацію протягом серпня-грудня 2012 року.

– Всі ці плани реальні і підкріплені договірними зобов'язаннями та фінансовими ресурсами. Тому є всі шанси виконати державну програму утилізації компонентів рідкого ракетного палива достроково, – відзначив заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Омельянчук.

За повідомленням Департаменту преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.

У Києві під головуванням Міністра оборони України Михайла Єжеля 19 липня відбулося розширене засідання колегії Міністерства оборони України. У засіданні взяли участь начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко, керівний склад Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України, представники Адміністрації Президента України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, Апарату Ради національної безпеки і оборони України, керівники структурних підрозділів Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України, командувачі видів та оперативних командувань Збройних Сил України, командири армійських корпусів та повітряних командувань, начальники наукових установ Міністерства оборони України, інші посадові особи.

Міністр оборони України Михайло Єжель:
"Час "лінійних рішень" пройшов. Необхідно вишукувати нові форми дій, які б відповідали вимогам сьогодення"

На порядок денний засідання були винесені питання: підсумки діяльності Міністерства оборони України і Збройних Сил України, стан виконавської дисципліни у першому півріччі 2011 року та уточнення завдань на друге півріччя, стан підготовки казарменно-житлового фонду і комунальних споруд Збройних Сил України до експлуатації в зимовий період 2011-2012 років та стан розрахунків за спожиті військовими частинами енергоносії і комунальні послуги.

Відкриваючи роботу колегії, глава вітчизняного оборонного відомства Михайло Єжель акцентував увагу присутніх на необхідності детального аналізу того, що не вдалося зробити протягом першого півріччя поточного року.

– Все, що нам вдалося зробити, а зроблено дійсно немало, це – "перегорнута сторінка". Треба детально проаналізувати ті завдання, які нам не вдалося виконати, – відзначив Міністр оборони України.

З підсумками діяльності Міністерства оборони України у першому півріччі 2011 року учасників колегії ознайомив перший заступник Міністра оборони України Володимир Можаровський.

Як він відзначив, суттєвих зрушень було досягнуто у сфері державного стратегічного планування. Так, розроблені і схвалені Кабінетом Міністрів України проекти нової редакції Воєнної доктрини та Стратегічного оборонного бюлетеня.

– Ці концептуальні документи щодо формування державної політики з питань національної безпеки і військового будівництва заплановано розглянути на засіданні Ради національної безпеки і оборони України наприкінці серпня. Паралельно здійснюється опрацювання Концепції подальшого реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року. Таким чином, сформовано всі підстави для своєчасного завершення розроблення державної комплексної програм реформування і розвитку Збройних Сил на середньострокову перспективу, – повідомив Володимир Можаровський.

Перший заступник голови оборонного відомства також відзначив, що завдяки копіткій роботі, проведеній у Міністерстві оборони щодо реального стану справ зі створення Єдиної автоматизованої системи управління Збройними Силами, вдалося вийти на фінальний етап розробки відповідної державної цільової оборонної програми.

– Завдяки проведеній у першому півріччі роботі нам вдалося сформулювати замисел розвитку військової освіти на період до 2017 року, який затверджений Міністром оборони України. Він стане основою для розроблення Концепції розвитку військової освіти, яка буде реалізована в рамках виконання нової державної програми розвитку Збройних Сил, – зазначив Володимир Можаровський.

Оцінюючи виконання завдань, визначених Президентом України у сфері реформування центральних органів влади, перший заступник Міністра оборони України відзначив, що після ухвалення Указом Президента України положень про Міністерство оборони України та Генеральний штаб Збройних Сил України, а також прийняття розпорядження Уряду України щодо граничної чисельності апарату військового відомства було оперативно розгорнуто системну роботу з планування і проведення відповідних організаційних заходів.

– Затверджено нову структуру центрального апарату Міністерства оборони України і його чисельність – 770 посад, – повідомив Володимир Можаровський.

Також перший заступник глави вітчизняного оборонного відомства ознайомив учасників колегії з першочерговими завданнями, які стоять перед структурними підрозділами Міністерства оборони України у другому півріччі поточного року.

Далі перед учасниками розширеного засідання колегії військового відомства виступили начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко, заступник Міністра оборони України – керівник апарату Володимир Омельянчук, заступник Міністра оборони України Ігор Кушнір, головний інспектор Міністерства оборони України Валерій Фролов, директор Департаменту фінансів Міністерства оборони України генерал-лейтенант Іван Марко, які ознайомили присутніх з підсумками за перше півріччя 2011 року за своїми напрямками діяльності.

Так, як повідомив директор Департаменту фінансів Міністерства оборони України генерал-лейтенант Іван Марко, вперше за останні декілька років Міністерство оборони фінансується стовідсотково день у день відповідно до бюджетних призначень.

– Законом України "Про Державний бюджет України на 2011 рік" Міністерству оборони затверджені видатки у сумі 13,5 мільярдів гривень, з яких 11,3 мільярда гривень – за загальним фондом. Станом на 1 липня цього року Міністерство оборони профінансовано у розмірі 5,1 мільярда гривень, що становить сто відсотків видатків за загальним фондом, – зазначив генерал-лейтенант Іван Марко.

В ході розгляду другого питання порядку денного учасники колегії детально розглянули проблемні питання підготовки казарменно-житлового фонду і комунальних споруд Збройних Сил України до експлуатації в зимовий період 2011-2012 років та стан розрахунків за спожиті військовими частинами енергоносії і комунальні послуги.

Як повідомив у своєму виступі начальник Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України генерал-майор Петро Онофрійчук, станом на сьогодні 35 відсотків з 1845 військових містечок, які є у Збройних Силах, вже підготовлені до експлуатації в зимових умовах.

– На 1 серпня цей показник буде 45 відсотків. Роботи проводяться відповідно до графіка, і до початку опалювального сезону усі військові містечка будуть готові до експлуатації в зимових умовах, – зазначив генерал-майор Петро Онофрійчук.

Учасники колегії прийняли низку рішень, спрямованих на безперебійне забезпечення котелень військових містечок пально-мастильними матеріалами для здійснення обігріву будівель і споруд в зимовий період, а також визначили низку заходів щодо здійснення своєчасних розрахунків за спожиті енергоносії і комунальні послуги з енергопостачальними компаніями.

Підбиваючи підсумки розширеного засідання колегії, Міністр оборони України Михайло Єжель звернув увагу присутніх на необхідності відпрацювання в першу чергу нормативно-правових актів, які безпосередньо впливають на активізацію процесів реформування і розвитку Збройних Сил України.

– Час "лінійних рішень" пройшов. Необхідно вишукувати нові форми дій, які б відповідали вимогам сьогодення, – підкреслив Міністр.

Михайло Єжель поставив завдання щодо здійснення щоденних перевірок командирами різних рівнів стану технічної готовності систем озброєнь і військової техніки. Також глава оборонного відомства акцентував увагу на проблемних питаннях кадрової політики.

– Ми повинні мати ефективний кадровий менеджмент. Експромтних призначень на посади не повинно бути! – наголосив Міністр оборони України.

Щодо стану утилізації звичайних видів боєприпасів, непридатних для подальшого використання і зберігання, глава вітчизняного оборонного відомства був категоричним:

– Всі боєприпаси з арсеналу в Цвітосі на Хмельниччині повинні бути вивезені вже в цьому році!

Михайло Єжель також поставив присутнім керівникам завдання, спрямовані на продовження удосконалення нормативно-правової бази реформування Збройних Сил України, підготовки до проведення комплексу навчань "Адекватне реагування-2011", неухильного виконання законодавства у сфері державних закупівель, боротьби з корупцією, збереження життя і здоров'я військовослужбовців, покращання стану військової дисципліни і профілактики правопорушень, якісного підбору військовослужбовців служби за контрактом, дотримання фінансово-господарської дисципліни.

www.mil.gov.ua

СПІВРОБІТНИЦТВО

19 липня начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко провів офіційні переговори з Верховним Головнокомандувачем Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі адміралом Джеймсом Ставрідісом.

Учасники української делегації докладно поінформували представників Стратегічного командування НАТО з операцій про ключові аспекти реформування Українського війська, співробітництва України з НАТО в рамках розвитку військових спроможностей, а також участі України в багатонаціональних навчаннях, операціях під проводом НАТО та Силах реагування Альянсу.

– Нинішні переговори сприятимуть розвитку конструктивної співпраці Збройних Сил України зі Стратегічним командуванням НАТО з операцій та реалізації спільних проектів, – наголосив начальник Генерального штабу – Головнокомандувач ЗС України генерал-полковник Григорій Педченко.

Українська сторона ознайомила керівництво Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі з поточним станом, перспективами розвитку та пріоритетами міжнародного співробітництва Українського війська, участю

КОНФЕРЕНЦІЇ

Питання застосування повітряної сили обговорили спільно

Минулого тижня командувач Повітряних Сил ЗС України взяв участь у міжнародній конференції командувачів Військово-повітряних сил у Лондоні на тему "Застосування повітряної сили".

За словами учасника делегації, начальника відділу міжнародного військового співробітництва Командування Повітряних Сил полковника Олександра Бубновського, в ході дводенного візиту українська сторона обговорила з керівництвом Військово-повітряних сил Збройних сил Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії питання щодо подальшого розвитку двостороннього військового співробітництва на взаємовигідній основі. Також було визначено перспективи подальшого двостороннього військового та військово-технічного співробітництва між видами Збройних сил обох країн.

Окрім того, під час проведення робочих зустрічей з командувачами Військово-повітряних сил – учасниками міжнародної конференції відбувся діалог щодо розвитку співробітництва на партнерській основі, вивчено позитивний досвід реформування військової авіації та військ протиповітряної оборони для використання в процесі розвитку Повітряних Сил ЗС України.

Роман Юрчило. Прес-центр КПС ЗС України.

Генерал-полковник Григорій Педченко:

“Україна бажає мати Збройні Сили, інтегровані в європейську систему безпеки”

Збройних Сил України у Процесі планування та оцінки сил, реалізацією комплексу стратегічних документів у сфері національної безпеки і оборони України, трансформації ЗС України з урахуванням європейських стандартів тощо.

Як повідомив начальник Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенант Валерій Аскаров, нині у Генеральному штабі Збройних Сил України завершено розробку Концепції подальшого реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року.

Тимчасово виконуючий обов'язки начальника Головного управління військового співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України полковник Олександр Буняк поінформував представників Стратегічного командування НАТО про участь Збройних Сил України у Процесі планування та оцінки сил міжнародної програми НАТО “Партнерство заради миру”, який є одним із пріоритетних напрямів співпраці України з Північноатлантичним альянсом.

Так, для потенційної участі в місіях і навчаннях під проводом НАТО в рамках програми “Партнерство заради миру” Україною задекларовано 25 підрозділів, метою підготовки яких є здатність ефективно взаємодіяти зі збройними силами інших держав. До їх формування залучається більше 30 штатних військових частин і підрозділів Збройних Сил України.

– Минулого року три визначених підрозділи Збройних Сил України пройшли самооцінку другого рівня. Ця діяльність була продовжена й нинішнього року, у результаті чого кількість підрозділів, які пройшли відповідний рівень оцінки, була збільшена до шести, – зазначив полковник Олександр Буняк, зауваживши, що рік тому Україна першою серед країн – партнерів Альянсу зробила практичний внесок до Сил реагування НАТО, надавши підрозділ радіаційного, хімічного та біологічного захисту до складу батальйону РХБЗ бундесверу чергової ротації СРН.

Верховний Головнокомандувач Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі адмірал Джеймс Ставрідіс подякував українській стороні за детальну презентацію діяльності Українського війська.

– Добре структурований, продуманий підхід до реформування Збройних Сил України не поступається відповідним планам реформування збройних сил інших країн – членів і партнерів Альянсу, – зазначив він. – Цілком згоден з аргументами української сторони відносно того, що якість підготовки збройних сил має перевагу над їх чисельністю, а професійний принцип комплектування – над загальним, який на сьогодні, до речі, ще зберігають лише чотири країни НАТО. Крім того, заслуговують найвищої оцінки професіоналізм і готовність до виконання найскладніших завдань українських підрозділів, які беруть участь в місіях НАТО та ротаціях Сил реагування Альянсу.

Адмірал Джеймс Ставрідіс позитивно оцінив роботу з посилення ролі сержантського складу, яка триває у Збройних Силах України, та запропонував надати необхідну допомогу у цьому напряму. У ході переговорів сторони дійшли згоди про можливість направлення до українського оборонного відомства для надання консультативної допомоги двох сержантів – представників Стратегічного командування НАТО з операцій та Збройних сил США в Європі.

– Україна бажає мати Збройні Сили, інтегровані в європейську систему безпеки. Проблем на цьому шляху ще чимало, але ми не маємо найменших сумнівів, що поступово всі вони будуть вирішені. Одним із наріжних каменів побудови Українського війська нової формації є створення професійного сержантського корпусу. У цьому контексті ваша готовність допомогти заслуговує лише подяки, – зазначив наприкінці зустрічі начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко, зауваживши, що Україна й надалі продовжуватиме конструктивне співробітництво з НАТО в усіх сферах, які становлять обопільний інтерес.

Після офіційних переговорів з начальником Генерального штабу – Головнокомандувачем Збройних Сил України військова делегація Північноатлантичного альянсу на чолі з Верховним Головнокомандувачем Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі адміралом Джеймсом Ставрідісом здійснила візит ввічливості до Міністра оборони України Михайла Єжеля.

РЕЙТИНГИ

Україна відновлює позиції на світовому ринку зброї

Державна служба експортного контролю оприлюднила підсумки роботи державної компанії “Укрспецекспорт” у минулому році. Звітні відомості опубліковано на офіційному веб-сайті держслужби. Відповідно до оприлюднених відомостей, обсяг експорту українського озброєння у 2010-му склав 956,7 мільйона доларів. У порівнянні з 2009 роком цей показник збільшився майже на 20 відсотків. Переважна частина ОВТ постачалася до африканських країн. Однак є у списку покупців української зброї Сполучені Штати Америки, Німеччина, Сполучене Королівство, Естонія, Латвія, Італія та Ізраїль.

Т-80БВ, яким зацікавились США.

Звичайно, що нинішній підйом у рейтингу державпостачальників озброєнь, Україні, переважно, забезпечують залишки зброї ще радянських часів. У списку поставлених озброєнь і військової техніки – артилерійські системи, реактивні системи залпового вогню, бойові літаки й вертольоти, а також ракети різних типів. Крім того, у зведеннях чимало стрілецької зброї, танків та броньованих машин.

Отже, найбільшими покупцями української військової техніки стали Демократична Республіка Конго й Судан. Конго в України купили чотири транспортно-бойових вертольоти Мі-24, 12 самохідних артилерійських установок 2С1 “Гвоздика”, сто танків Т-72, 30 Т-55, 12 РСЗВ БМ-21 “Град”, 12 2С3 “Акація”, 36 122-міліметрових гаубиць Д-30, три 82-міліметрових міномети. Туди ж поставили три тисячі гвинтівок та карабінів, десять тисяч автоматів і пістолетів-кулеметів, 500 легких та сто важких кулеметів і 1780 гранатометів різних типів. Судану продали 60 танків Т-72М1, 55 Т-55 і два бронетранспортери БТР-3. Стрілецького озброєння в 2010 році Судан не одержав.

Щодо розвинутих демократій, то США придбали в Україні один танк Т-80БВ, 4 РСЗВ БМ-21 “Град”, чотири тисячі револьверів та пістолетів, понад 95 тис. гвинтівок і карабінів. Великобританія закупила один єдиний НТЛ L-39 Albatros. Естонія та Латвія також придбали відповідно 2 та 4 L-39. Італії передали 14 керованих ракет класу “повітря-повітря” Р-24, Р-27 і Р-73 загальною кількістю 14 одиниць.

Краще від усього Україна продає стрілецьку зброю, найбільшими покупцями якої стали США, Німеччина й Уганда. Зокрема, Німеччина одержала 11628 пістолетів і револьверів і 32970 гвинтівок і карабінів. Уганді були передані 36798 автоматів і пістолетів-кулеметів. Загалом українська держкомпанія “Укрспецекспорт” поставила замовникам 236,7 тисячі автоматів, гвинтівок, пістолетів і кулеметів. Як видно, вітчизняна стрілецька зброя є досить популярною за кордоном і не лише в африканських країнах. Її купують і країни-члени НАТО, втім використовують переважно органи правопорядку.

Українська гвинтівка Zbroyar Z-008 Tactical користується популярністю за кордоном.

L-39 залюбки купують у пострадянських країнах.

Лідерами ринку традиційно залишаються США, Росія й Німеччина. Україна ж за обсягами військового експорту в 2010 році посіла 12-е місце. Якщо порівнювати обсяги продажу у найближчі попередні роки, очевидно, що Україна дещо посилила свої позиції на світовому ринку зброї. Для прикладу, у позаминулому році українського ОВТ експортували майже на 800 мільйонів доларів. Втім, до обсягів, скажімо, десятирічної давності, коли Україна входила до чільної десятки експортерів, залишається ще далеко.

Враховуючи те, що левова частка експорту – це ще радянські зразки, кількість яких закономірно зменшується на складах, не варто сподіватися на на збільшення продажів найближчим часом. Але це у тому випадку, якщо Україна не почне вкладати кошти у розвиток високотехнологічного ОВТ, здатного конкурувати на світовому ринку.

Сергій Клименко.
“Крила України”.

Початок у №№ 27, 28.

Уверенной

В пучине кризиса

В 1991-1994 гг. экономика Украины переживает глубочайший системный кризис, о чем наглядно свидетельствовали главенствующие в это время тенденции в экономической сфере. Прежде всего, это катастрофическое падение основных экономических показателей. Только за первые три года национальный доход Украины сократился на 39%. В 1994 году падение промышленного производства достигло 28%, а валового внутреннего продукта (ВВП) – 23%.

Эти цифры отражали экономические показатели и Конотопского авиаремонтного. Если в 1993 году было отремонтировано и поднятов небо более 72 боевых Ми-24, то в 1996 – только 29. При этом следует отметить, что Москва сдержала свое слово. На ремонт с момента провозглашения независимости не поступил ни один двигатель НК-12, перестали прибывать на капремонт приводы газоперекачивающих станций. Для ремонта в Конотопе не пересек государственную границу ни один вертолет ВВС России. Кризис коснулся и гражданских авиапредприятий. Значительно, в разы упали объемы отремонтированных тяжеловесов Ми-6 и Ми-26. В 1994 году с заводского аэродрома взлетел последний российский Ми-6А 2-го Архангельского авиаотряда, который прошел капитально-восстановительный ремонт на Конотопском АРЗ. Примечательно, что забирать вертолет экипаж летел в Конотоп на таком же Ми-6, выработавшем ресурс и подлежащим запуску в ремонт. Но на последнем промежуточном аэродроме перед украинско-российской границей разрешение на перелет в Украину так и не было получено без каких-либо объяснений.

Контакты с инозаказчиками, которые специалисты АВИАКОНа только начинали налаживать, пока что никак не могли восполнить эти потери.

Руководство предприятия лихорадочно искало способы удержать завод от падения в пропасть. Но отсутствие опыта работы в условиях "дикого рынка" часто оборачивалось для заводчан еще большими экономическими потерями. Освоение ремонта Ми-8 и Ми-2 при отсутствии государственной поддержки требовало вложения средств, заработанных предприятием. Средств катастрофически не хватало, но значительная часть их тратилась на программы, напрямую не связанные с авиаремонтом или связанные косвенно.

Среди них были и проекты, требовавшие значительных капиталовложений, но так и не получившие развития на предприятии. "В те годы, – отмечает "главный идеолог автобусного производства в Конотопе" В.Устенко, – мы решили обратиться в Кабинет Министров Украины с просьбой включить завод в конверсионные программы. Вскоре нас пригласили на совещание к заместителю председателя Кабмина В.Урчукину и предложили участвовать в производстве украинского троллейбуса. На этом совещании я познакомился с Генеральным директором только что организованной ассоциации Укрпасстранс В.Гриповичем, благодаря исключительному энтузиазму которого были за полгода разработаны 5 видов новых украинских автобусов. Он предложил организовать автобусное производство на базе АРЗ. Вступив в ассоциацию Укрпасстранс, мы начали осваивать совершенно новое для нас дело – производство городских и пригородных автобусов 42021. Для этого построили заготовительный, покрасочный и сварочный цеха, приобрели необходимое оборудование, смонтировали современную немецкую сушильную камеру, обучили рабочих и инженеров во Львове, сварщиков – в институте им. Е.О. Патона. Огромную помощь в этом деле оказал нам В.Грипович".

Организация автобусного производства была поручена коллективу цеха под руководством И.Рубинского и его заместителя П.Ляшенко, которые успешно справились с этой задачей. Выпуск первого автобуса в 1993 году прошел в торжественной обстановке. Машину передали Конотопу, и более 10 лет она служила на трассе Конотоп – Ромны.

Завод выпускал также вахтовый автобус для бездорожья на базе грузовых автомобилей "ГАЗ" и "КамАЗ". Затем приступили к освоению особо большого городского автобуса 5256.

В общей сложности на Конотопском АРЗ построили 70 городских автобусов. Еще приблизительно столько же переоборудовали автомобильных шасси. Но к середине 1990-х годов уже было ясно, что эта программа становится обузой для предприятия. Стали четко видны "прорехи" при организации производства автобусов.

Следует помнить, что начинать производство городских машин начали еще

при советской "плановой" системе руководители, которые десятилетиями воспитывались с мыслью, что предприятие только производит продукцию такого рода как автобусы, а головной покупатель – государство. Оно не только покупает эти машины, но и выделяет часть необходимых средств на освоение производства, закупку оборудования, обучение персонала. С провозглашением независимости предполагалось, что все останется так, как есть. Разница состояла только в том, что закупка Конотопских автобусов будет проходить, в основном, за счет местных бюджетов. Но принимающие ответственные решения руководители не учитывали, что к тому времени государственные чиновники уже не могли подкрепить кредитами и субсидиями свои слова. А местные бюджеты трещали по всем швам. У них к тому времени хватало проблем и без городского транспорта. Мощных негосударственных компаний, занимавшихся городскими и междугородними пассажирскими перевозками и способных покупать новые машины, в то время еще не существовало. Частникам, которые только начинали осваивать городские маршруты, Конотопские автобусы были явно не по карману.

Не пришли на завод и обещанные государственные инвестиции под новый проект.

Автобусы собирались, как и вертолеты, поштучно, а не на конвейере, как на автобусных заводах.

В начале выпуска, в эпоху "расцвета" бартерных схем, автобусы меняли на запчасти у предприятий России. Но потом различными правительственными документами двух стран бартерные схемы были запрещены. А включиться в общегосударственную схему продажи автобусов, которой, по сути, в то время еще не существовало, или наладить собственную предприятию так и не удалось. В результате, найти сбыт строящимся на АВИАКОНе машинам оказалось сложно. Автобусы никто не покупал, а дальнейшее финансирование программы только за счет завода наносило ощутимый вред вертолетной программе. Они отвлекали средства и силы авиаремонтного завода. Так, в первой половине 90-х из-за отсутствия денежных средств долгое время не удавалось закончить заказ по ремонту десяти вертолетов Ми-8 для Кременчугского летного колледжа. Выпуск автобусов пришлось свернуть. Как память, в автопарке завода осталось несколько автобусов последней партии и недостроенный цех на территории, в котором предполагалось наладить автобусное производство.

Постепенно приходило осознание совершенно новой экономической и производственной ситуации. Становилось все очевидней, что широкая палитра новых начинаний совершенно не соответствует современным экономическим реалиям, и более того – конверсионные товары не находят сбыта. Осознать это и отказаться от развития программ, казавшихся еще недавно привлекательными, в которые уже было вложено немало труда и средств, оказалось трудно. Однако без этого было невозможно сосредоточить усилия на более перспективных направлениях, выбор которых подсказывала сама история предприятия.

13 декабря 1994 года на заводе произошла смена руководства – предприятие возглавил Алексей Николаевич Енин. Под его руководством коллективу АВИАКОНа предстояло преодолеть кризис и добиться новых успехов.

АВИАКОН: ВЫБОР СДЕЛАН

Первые рабочие дни в должности директора Конотопского авиаремонтного завода "АВИАКОН" для Алексея Николаевича Енина в начале 1995 года начались с проблем, вроде бы напрямую и не связанных с производством. Но без их решения завод мог остановиться в любую минуту. "Вдруг" остановилась котельная предприятия. А это значит, не стало тепла не только в цехах, подсобных помещениях и кабинетах завода. Застыли батареи отопления и в квартирах жилых домов микрорайона вокруг предприятия, в школе, в детском саду. Без тепла остались около пятнадцати тысяч жителей Конотопа. И "вдруг" оказалось, что без мазута котельная не начнет работать. А запасов нет. Ни необходимых, ни минимальных, совсем никаких. Хаос в принятии решений в политике предприятия, особенно в ее энергетическом секторе, умноженный на безответственное отношение отдельных

поступью

должностных лиц в январскую стужу стали настоящей трагедией и для предприятия, и для жителей городка. И решить проблему одним телефонным звонком, одним разговором с ответственным лицом было невозможно. Даже на предложение срочно оплатить получение необходимого количества котельного топлива следовал четкий ответ: "свободных запасов нет".

Многие руководители промышленных предприятий в те годы сталкивались с подобными проблемами. Неразбериха в управлении экономикой Украины в считанные дни одних сделала неимоверными богачами, а миллионы обрекла на нищету и прозябание. Нормой повседневной жизни стали отключение электроэнергии, газа, "кидки" на контрактах, когда деньги уплачивались за несуществующий товар, многомесячные задержки с зарплатой. Если бы несколько недель тому назначенный директор опустил руки и "плыл по течению", его, может быть, и поняли бы. Ведь и в ту зиму, и в предыдущие, да и в последующие не одна сотня предприятий Украины с огромной социальной инфраструктурой замерзала. Но так могло быть, если бы руководителем Конотопского АРЗ опять стал "варяг", для которого завод был очередной ступенькой карьерного роста, а Конотоп – провинциальный городишко на пути к столичной должности и квартире. Для А.Енина Конотоп был городом детства и юности. Здесь вырос. Тут жили родители. Даже для многих заводчан он был не Алексеем Николаевичем, а одноклассником Лёшей, другом Лехой, Алексеем из соседнего подъезда или дома. Разве мог он, офицер-руководитель, каждый день, проходя по городку, смотреть в глаза соседям, знакомым, друзьям и сокрушенно разводить руками? А зачем тогда вообще ходить на завод, если ничего нельзя сделать?

Свое первое испытание молодой на то время руководитель выдержал. Не прошло и недели, а в дома и цеха пошло тепло. Первая победа Алексея Енина в должности директора АВИАКОНа окрылила, помогла поверить в собственные силы. Но была она далеко не последней. На пути к мировой известности завода и экономической независимости предстояло еще много боев и сражений.

Директором Алексей Николаевич стал не в самое лучшее для предприятия время. Завод умирал. И это явно бросалось в глаза. Вертолетов, основной продукции Конотопского авиаремонтного, в цех разборки поступало все меньше и меньше. Еще более удручающей становилась картина, когда вник и сопоставил цифры. А они говорили, что будущее завода очень туманное. Заказов "на задел" практически нет. Запасов осталось мизер. Конверсионные программы, призванные хоть как-то загрузить цеха предприятия, удержать рабочих, в какой-то мере спасали АВИАКОН от сползания в пропасть кризиса, из которой нет поворота назад, но они так и не стали толчком к развитию завода. Их необходимо было как можно быстрее сворачивать, потому что прибыль от продажи автобусов не покрывала затраты на организацию и производство. Городской автобус, который так и не удалось поставить на поток, отбирал и без того незначительные средства.

По признанию главного инженера Конотопского АРЗ Николая Александровича Зубко, почти половину самого тяжелого в жизни АВИАКОНа 1994 года главным производством на авиаремонтном предприятии стало изготовление вентиляторов для градирен металлургических, коксохимических, нефтеперерабатывающих и химических предприятий с применением снятых с эксплуатации авиационных воздушных винтов АВ-60К и АВ-90. Высококлассные специалисты, которые хотели и, самое главное, едва ли не лучше всех в мире

умели ремонтировать вертолеты, вынуждены были "подрабатывать" в заготовительном цехе. Это было неправильно, и это предстояло поменять.

Той зимой испытания, никак не связанные с производственной деятельностью, после запуска котельной не прекратились. По всему было видно: поднаторевшие на "прихватизации" "бизнесмены" стремились прибрать АВИАКОН к своим рукам. Совсем не для того, чтобы развивать производство. Завод, ценнейшие станки и оборудование для них был просто сырьем на сдачу в металлолом. И территорией, с огромными уже построенными помещениями и подъездными путями на границе Украины с Россией. Брошенный вызов был принят. Алексей Николаевич стал стучать во все доступные властные кабинеты с просьбой помочь удержать Конотопский АРЗ в системе Министерства обороны Украины, чтобы он не повторил судьбу авиаремонтного завода в Днепропетровске, который уже доживал последние дни.

"Огромнейшую помощь в спасении предприятия, – вспоминает А.Енин, – оказал нам генерал-майор Владимир Иванович Степаненко, в ту пору заместитель Главкома ВВС Вооруженных Сил Украины по вооружению – начальник вооружения ВВС. Полтора года этот боевой генерал прослужил в Афганистане в должности начальника инженерно-авиационной службы отдельного вертолетного полка. А затем еще четыре бывал "за речкой", пожалуй, ежемесячно, и не по одной неделе, будучи заместителем главного инженера 73-ей Воздушной армии (Ташкент). Это были шесть последних из десяти лет афганской войны. Войны, которую для советских солдат на своих винтах вынесли вертолеты. Владимир Иванович очень хорошо понимал: без вертолетов не может быть современной армии. А для поддержания боевой готовности вертолетов ВВС Украины крайне необходимо было такое предприятие, как Конотопский авиаремонтный завод "АВИАКОН". Потому оказывал нам всяческую помощь в тот трудный период: помогал добиваться оплаты выполненных работ, защищал от "наездов" новоявленных бизнесменов на государственных постах, поддерживал наши начинания. Помогали АВИАКОНовцам и его заместители генерал-майор Петр Васильевич Бралатан и полковник Владимир Иванович Бережной. Их слово, авторитет не только в войсках, но и в столичных кабинетах, и за пределами Украины не раз служили нам поддержкой. Имея богатый жизненный опыт, они могли дать дельный совет или напрямую обратиться к самому Главкому. Во многом благодаря этим небезразличным людям и их помощникам предприятие выжило в те неимоверно трудные годы, а не кануло в Лету".

В первые годы независимой Украины имели место случаи, когда заводу приходилось ожидать поступления денег за выполненные работы по два года, за которые происходило их значительное обесценивание. Тем не менее, предприятие всегда выполняло самые сложные и неожиданные задачи в срок и с высоким качеством. Так, в 1995 году в срочном порядке были подготовлены два Ми-26 для участия в миротворческой миссии ООН в бывшей Югославии.

Постепенно, благодаря участию и помощи небезразличных должностных лиц, стали налаживаться экономические отношения АВИАКОНа с Министерством обороны Украины. На заводе научились самостоятельно выстраивать планирование по таким заказам, увязывая бюджетное финансирование ремонта авиатехники с необходимыми объемами работ. Однако лишь в 2005 году, впервые с момента обретения Украиной независимости, оплата от Министерства обороны начала поступать на предприятие не более чем в течение месяца после передачи отремонтированной техники.

АВИАКОН также постоянно выполняет заказы МЧС, МВД, Пограничной службы Украины и гражданских структур нашей страны, например, Кременчугского летного колледжа и государственного авиатранспортного предприятия "Украина". Для него, в частности, был отремонтирован Ми-8, на борту которого оборудован новый комфортный VIP-салон.

Продолжение следует.

Виктор Гедз.

"Крила України".

ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ

США сокращают расходы на армию

Министерство обороны США приступило к изучению возможностей сокращения военных расходов в предстоящие несколько лет, сообщает Aviation Week. В числе рассматриваемых вариантов: отсрочка строительства или сокращение заказа на перспективные авианосцы класса “Джеральд Форд”, а также закрытие проекта создания стратегических подводных лодок SSBN(X). Эти варианты 14 июля 2011 года озвучил вице-председатель Объединенного комитета начальников штабов США генерал Корпуса морской пехоты Джеймс Картрайт.

Если говорить об авианосцах, то Пентагон планирует либо значительно сдвинуть сроки принятия на вооружение авианосцев класса “Джеральд Форд”, либо отказаться от постройки одного такого корабля и сократить общее число авианосцев на вооружении ВМС США. В настоящее время, согласно действующему плану развития ВМС США на ближайшие 30 лет, число авианосцев на вооружении страны до 2040 года должно составлять 11 единиц, а после 2040-го – уменьшиться до десяти.

Что касается проектирования и строительства перспективных подводных лодок класса SSBN(X), Пентагон рассматривает возможность полного отказа от проекта. Если это произойдет, вместо SSBN(X) на вооружении ВМС США будут стоять модифицированные подводные лодки класса “Вирджиния”, программа строительства которых будет расширена. По предварительным подсчетам, строительство одной модифицированной “Вирджинии” обойдется бюджету в 3,5 миллиарда долларов, в то время как стоимость одной SSBN(X) оценивается в пять-семь миллиардов долларов. Согласно действующему плану, разработка SSBN(X) должна начаться в 2012 году.

В настоящее время министерство обороны США проводит консультации и переговоры с Объединенным комитетом начальников штабов и командованием ВМС США. Когда именно будет принято конкретное решение, пока не известно.

В конце 2010 года в США была развернута кампания за сокращение расходов государственного и оборонного бюджетов. В частности, администрация президента США обязала министерство обороны снизить военные расходы по меньшей мере на сто миллиардов долларов в ближайшие пять лет. При этом в действие вступил план президента США Барака Обамы, который предусматривает уменьшение военных расходов на 400 миллиардов долларов в течение ближайших 12 лет.

Вместе с этим Командование ВВС США обратилось в подкомитет Сената по вооруженным силам с просьбой уменьшить требования к минимальному числу стратегических военно-транспортных самолетов, которые должны стоять на вооружении страны, сообщает Defense Aerospace. В настоящее время эта граница определена на уровне 316 единиц транспортников C-17 Globemaster III, C-5A Galaxy и C-5M Super Galaxy. ВВС США попросили снизить планку до 301 самолета.

Последний раз минимальная потребность в стратегических транспортниках была определена в 2001 году. По оценке командования ВВС США, с тех пор финансовая ситуация в стране значительно изменилась. Основной причиной для предложения снизить потребность в транспортниках стало намерение сэкономить на их техническом обслуживании и эксплуатации. В частности, списание части C-5A позволит ВВС США сэкономить 1,2 миллиарда долларов. При этом общая боеспособность американских ВВС не снизится.

Следует отметить, что общее количество стратегических транспортников на вооружении США в настоящее время немного меньше установленной границы в 316 единиц. В состав транспортной авиации ВВС, по данным Flightglobal MiliCAS, входят 111 транспортников C-5A/B/C/M и 201 C-17. По данным Aviation Week Intelligence Network, ВВС США выполняют полеты на 111 транспортниках семейства Galaxy и 205 Globemaster III.

ТЕНДЕР

Чехия планирует заменить шведские Gripen

Правительство Чехии намерено до конца 2011 года объявить тендер на поставку истребителей, которые должны будут заменить JAS-39C/D Gripen шведского производства, сообщает Avionics Intelligence. Власти решили начать поиск замены шведским самолетам, поскольку соглашение об их лизинге истекает в 2015 году. Американская компания Lockheed Martin уже объявила о намерении принять участие в чешском тендере.

В 2001 году правительство Чехии объявило тендер на поставку истребителей для ВВС. В конкурсе приняли участие американские компании Boeing и Lockheed Martin, французская Dassault Aviation, шведская Saab и европейский консорциум Eurofighter. Они предложили на тендер самолеты F/A-18E/F Super Hornet, F-16 Fighting Falcon, Mirage-2000-5, Gripen и Typhoon соответственно. В 2002 году победителем тендера была объявлена компания Saab.

Правительство Чехии планировало купить истребители Gripen на 60,2 миллиарда чешских крон (3,5 миллиарда долларов), однако парламент страны заблокировал сделку, сославшись на тяжелое финансовое положение. В 2004 году было принято решение взять 14 истребителей Gripen в лизинг сроком на десять лет за 19,6 миллиарда крон. Все самолеты были поставлены заказчику в 2005 году.

Не исключено, что в новом чешском тендере примут участие те же компании, что претендовали на победу в 2001 году. Известно, что Lockheed Martin может предложить на конкурс сразу два истребителя – F-16 и F-35 Lightning II. Последний, вероятнее всего, победу в тендере не одержит, поскольку является чрезмерно дорогой машиной для чешского оборонного бюджета.

ПЛАНИ

“Иркут” прекратит выпуск Су-30МК

Корпорация “Иркут” через десять лет прекратит производство истребителей серии Су-30МК. Об этом, как сообщает ИТАР-ТАСС, заявил президент корпорации Алексей Федоров. “По нашим прогнозам, спрос на самолеты Су-30МК будет снижаться. Предполагается построить еще 28 таких истребителей для ВВС РФ. Возможен также аукцион на 12 подобных самолетов”, – пояснил Федоров.

После закрытия производственной линии Су-30МК на предприятии для Министерства обороны России будут выпускаться только учебные самолеты Як-130. Несмотря на закрытие производственной линии Су-30МК в Иркутске, такие самолеты по-прежнему будут серийно выпускаться Комсомольским-на-Амуре авиационным производственным объединением. Истребители Су-30МК, помимо ВВС России, стоят на вооружении еще восьми стран. В 2010 году были заключены контракты с Алжиром и Вьетнамом на поставку 48 истребителей Су-30МК. В частности, Алжир должен получить 16 Су-30МКА, а Вьетнам – 32 Су-30МК2. Ранее Индонезия объявила о планах купить 150 истребителей серии Су-30МК в ближайшие 20 лет.

ПРОЕКТИ

X2 совершил последний полет

Прототип скоростного вертолета Sikorsky X2 совершил последний полет; больше испытания этой машины проводиться не будут, сообщает Defense Aerospace. Одновременно с последним полетом X2 состоялось и закрытие программы разработки вертолета. Теперь Sikorsky намерена использовать все технологии, примененные в X2, в перспективном скоростном разведывательном вертолете S-97 Raider.

Разработка X2 была начата в 2005 году. В общей сложности Sikorsky потратила на создание вертолета 50 миллионов долларов. X2 совершил 23 испытательных полета, проведя в воздухе 22 часа. Наибольшая скорость, которую удалось развить вертолету, составила 253 узла (468,6 километра в час). В числе новых технологий, использованных в X2, Sikorsky называет соосную схему, снижение лобового сопротивления, активную систему контроля вибраций и интегрированную вспомогательную силовую установку.

Разработка скоростного вертолета S-97 началась осенью 2010 года. В рамках проекта предполагается создать два прототипа вертолета: в вариантах ударной и разведывательной машины. Первый полет вертолета должен состояться в течение ближайших четырех лет. S-97 участвует в тендере Армии США на поставку машин, которые должны заменить легкие разведывательные вертолеты Bell OH-58D Kiowa Warrior. Согласно планам Sikorsky, S-97 сможет совершать полеты на крейсерской скорости в 200 узлов, кратковременно разгоняясь до 220.

Машина сможет зависать на высоте до трех тысяч метров при температуре окружающего воздуха до +33 градусов Цельсия.

СКАНДАЛ

С “Петра Великого” украли 265 миллионов рублей

На Северном флоте РФ выявлено хищение 265 миллионов рублей, выделенных на ремонт тяжелого атомного ракетного крейсера “Петр Великий”. Уголовное дело о мошенничестве заведено на гендиректора ЗАО Специальная производственно-техническая база “Звездочка” Федора Барашко, сообщает Главная военная прокуратура РФ.

По данным правоохранительных органов, в 2010 году Барашко направил в Минобороны акты о выполнении работ, зная, что они не завершены в полном объеме. В рамках гособоронзаказа предприятию были перечислены средства в размере 356 миллионов рублей.

Как выяснилось, объем выполненных работ стоил чуть менее ста миллионов рублей. Полученные средства Барашко, который является также и совладельцем “Звездочки”, потратил, по данным прокуратуры, на нужды своей компании.

Военный прокурор Северного флота Евгений Ткачук рассказал изданию “Мурманский вестник”, что “Звездочка” получила заказ на ремонт ядерных энергоустановок “Петра Великого” и одной из атомных подводных лодок. При этом у предприятия не было лицензии на проведение такого рода работ, что выяснилось позже.

ЗАО “Звездочка” расположено в Мурманской области. Его не следует путать с ОАО Центр судоремонта “Звездочка” из Северодвинска.

“Петр Великий” был построен в 1996 году. Он относится к проекту 1144 “Орлан” и является самым большим в мире неавианесущим ударным боевым кораблем. В 2008-09 годах крейсер принимал участие в борьбе с сомалийскими пиратами и установил рекорд длительности похода для надводных кораблей ВМФ РФ – он находился в плавании шесть месяцев.

В рамках проекта “Орлан” были построены еще три крейсера: “Адмирал Нахимов”, ремонт которого запланирован на 2011 год, а также “Адмирал Лазарев” и “Адмирал Ушаков”, выведенные в резерв соответственно в 2002 и 2005 годах. В период до 2020 года их планируется модернизировать и вернуть в строй.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

СТАРТИ

Відбувся успішний пуск української ракети "Зеніт-3SLБФ"

18 липня 2011 р. з космодрому Байконур за програмою "Наземний старт" успішно стартувала українська ракета-носій "Зеніт-3SLБФ" з російським супутником "Спектр-Р". Всі системи ракети відпрацювали штатно. Триступенева ракета "Зеніт-3SLБФ" є модернізованою версією ракети "Зеніт-3SL", яка використовується для запусків у міжнародному проекті "Морський старт". Перша і друга ступені ракети розроблені в КБ "Південне" і виготовлені ВО "Південмаш" (Україна), космічна головна частина (розгінний блок "Фрегат-СБ", головний обтічник і перехідний відсік) розроблена і виготовлена НВО ім. С.О. Лавочкіна (Росія).

Космічний апарат "Спектр-Р" вагою 3850 кг виготовлений науково-виробничим об'єднанням ім. С.О.Лавочкіна на замовлення Федерального космічного агентства Російської Федерації. "Спектр-Р" – астрофізична обсерваторія міжнародного проекту "Радіоастрон", метою якого є отримання зображень об'єктів Всесвіту з надвисоким розрізненням. У цьому міжнародному проекті від України беруть участь Державне космічне агентство та Радіоастрономічний інститут НАН України, директор якого, академік Л.Литвиненко, входить до складу міжнародного наукового комітету з реалізації проекту. Запуск "Спектра-Р" дозволить разом з земними радіотелескопами утворити радіоінтерферометр із надвеликою базою.

На етапі вводу космічного радіотелескопа до штатного режиму та у подальшому для роботи з космічним апаратом "Спектр-Р" буде використовуватися наземний радіотелескоп РТ-70 Національного центру управління та випробувань космічних засобів (м. Євпаторія).

ПАРТНЕРСТВО

Україна та Ізраїль співпрацюватимуть у ракетно-космічній галузі

Україна та Ізраїль мають намір розвивати співробітництво в створенні нової ракетно-космічної техніки. Про це повідомляє "Інтерфакс-Україна". Перспективні напрямки партнерства були намічені сторонами в ході переговорів, що пройшли в рамках міжнародного авіакосмічного салону Le Bourget-2011 у червні в Парижі.

У ході переговорів з Ізраїльським космічним агентством (ISA) обговорювалася, зокрема, можливість спільної розробки і створення супутників дистанційного зондування Землі (ДЗЗ) та супутників зв'язку. Також були обговорені перспективи співробітництва в модернізації ізраїльських ракет-носіїв (РН) "Шавіт" з метою збільшення енергетики РН, а також напрацювання можливостей з розробки пускових ракетно-космічних комплексів авіаційного базування.

РЕОРГАНІЗАЦІЯ

NASA сократит отряд астронавтов после возвращения "Атлантиса"

Отряд астронавтов Национального управления США по аэронавтике и исследованию космического пространства (NASA) подлежит сокращению, передает Associated Press. Как сообщил неназванный источник в NASA, после завершения программы пилотируемых полетов шаттлов у NASA нет необходимости иметь большой отряд. Количество астронавтов в последние десять лет составляло 149 человек. По словам представителя NASA, их число сократится до 60 человек, и этого количества вполне достаточно для обеспечения полетов на Международную космическую станцию.

Большинство программ NASA, среди которых пилотируемые полеты и замена космической обсерватории "Хаббл", дорабатывающей свой ресурс, находятся в замороженном состоянии из-за недостатка финансирования, передает РБК.

КОНТРАКТИ

Россия не будет спекулировать на стоимости доставки на МКС

Россия подписала все необходимые контракты с НАСА по платной доставке американских астронавтов на Международную космическую станцию (МКС) вплоть до 2016 года. В документах зафиксирована стоимость кресла с учетом инфляции в РФ, заявил глава Роскосмоса Владимир Поповкин.

"Я читал всякую фантастику, что мы в пять раз повысили цены одного кресла. Сейчас все контракты с НАСА подписаны до 2016 года. По стоимости кресла, по количеству астронавтов, которые будут выводиться за этот период. И там есть рост цен, но он связан и обусловлен только одним – инфляционными процессами, происходящими в нашей стране и прогнозированным удорожанием материалов", – уточнил Поповкин, слова которого приводит Роскосмос.

По словам Поповкина, после прекращения полетов шаттлов Россия останется единственной страной в мире, способной доставлять космонавтов и астронавтов на МКС с использованием кораблей "Союз".

"Никаких спекуляций с учетом того, что мы стали теперь эксклюзивным участником этого рынка и только мы можем сегодня доставлять экипажи на МКС, не планируем", – заключил руководитель Роскосмоса, передает РИА "Новости".

ДОСЯГНЕННЯ

Зонд Dawn вышел на орбиту астероида Веста

Американский межпланетный зонд Dawn вышел на орбиту вокруг астероида Веста и стал первым в истории искусственным спутником в Главном поясе астероидов, сообщает NASA.

Аппарат был захвачен гравитацией Весты. Однако из-за того, что во время этого маневра антенна была направлена в сторону от Земли, подтверждение, что все прошло успешно, специалисты получили только на следующий день.

"Сегодня мы празднуем важный этап в исследовании космоса – впервые космический аппарат вышел на орбиту вокруг астероида Главного пояса... Президент Обама поручил NASA доставить астронавтов на астероид к 2025 году, и Dawn соберет критически важные данные для этой миссии", – заявил глава NASA Чарльз Болден.

НА ОРБІТІ

На околоземной орбите отслеживается 16094 объекта

Как сообщается в ежеквартальном отчете Отдела NASA по слежению за искусственными космическими объектами (NASA Orbital Debris Program Office), по состоянию на 6 июля 2011 года число объектов искусственного происхождения на околоземной орбите, отслеживаемых средствами контроля космического пространства, составляет 16094 единицы. Вновь, как и все последние годы (за исключением II квартала 2011 года), наблюдался рост количества космического мусора. На этот раз на 239 объектов.

В число этих объектов входят 3396 (+ 17) космических аппаратов (функционирующие и "мертвые"), 12698 (+ 222) – ступени ракет-носителей и прочие обломки.

По-прежнему "лидирует" Россия и страны СНГ – 6075 (+ 34). Из них, 1408 (+ 2) – спутники, а 4667 (+ 32) – фрагменты РН и прочий "мусор".

За США "числятся" 4867 (+ 46) объектов. В том числе 1144 (+ 2) спутника и 3723 (+ 44) ступеней и фрагментов.

У Китая 3623 (+ 149) объекта – самый существенный "прирост" за III квартал текущего года. В том числе, 105 (+ 5) спутников и 3518 (+ 144) объектов иного происхождения.

Четвертое место в рейтинге занимает Франция - 484 объектов (+ 4): 49 + 435.

У японцев 183 (- 3) объекта – 114 (0) спутников и 69 (- 3) фрагментов. Япония уменьшила свой "вклад" в засоренность околоземного космического пространства.

За индийцами 174 (+ 3) объекта: 44 + 130.

"Показатели" Европейского космического агентства – 39 + 44 (- 1).

Всем остальным странам "принадлежат" 605 (+ 7) объектов (493 + 112).

Рост количества космического мусора связан не с новыми инцидентами в космическом пространстве, а, в основном, с продолжающейся идентификацией фрагментов от инцидентов, имевших место в предыдущие годы.

НАВІГАЦІЯ

США запустили навигационный спутник

16 июля 2011 года с площадки SLC-37B Станции ВВС США "Мыс Канаверал" стартовыми командами компании United Launvh Alliance при поддержке боевых расчетов 45-го космического крыла ВВС США выполнен пуск ракеты-носителя Delta-4 Medium+ 4,2 с навигационным спутником GPS 2F-2.

Через три часа 33 минуты 1 секунду после старта космический аппарат отделился от носителя и вышел на расчетную орбиту. Спутник получил обозначение USA-232.

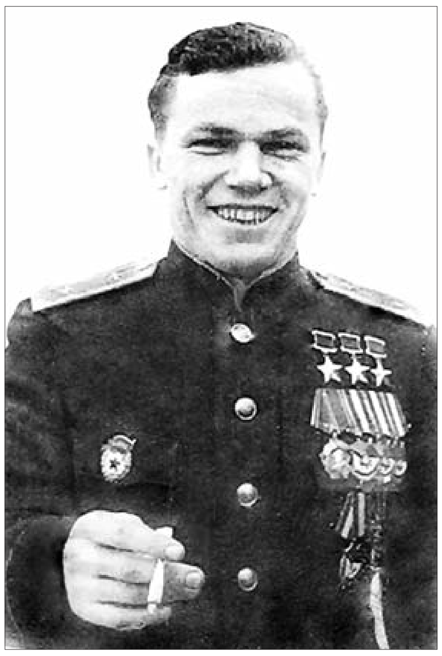
Подготовлено по материалам информационно-аналитического центра "СПЕЙС-ІНФОРМ"

www.space.com.ua

Армия Ли Сын Мана продолжала оказывать ожесточенное сопротивление. В Пусан прибывали войска ООН. Генерал Маккартур одобрил план, который предусматривал высадку морского десанта в Инчхоне, в глубоком тылу противника. Десант был назначен на 15 сентября 1950 года.

Две войны Ивана Кожедуба

Продовження. Початок у №№ 27, 28.

В день высадки десанта в Инчхоне силы ООН перешли в наступление и в районе Пусана, отбросив войска КНА в северо-западном направлении. Наступления на линии фронта и с тыла (силами десанта) имели успех. Войска КНДР были вынуждены начать отход и отступили к 38-й параллели.

1 октября руководство КНДР обратилось к СССР с просьбой о непосредственной военной помощи. Аналогичный запрос был направлен и Китаю. После консультаций с советским руководством Мао Цзэдун направил на помощь соседу Ким Ир Сену 250-тысячную (по другим данным 500 тыс.) войсковую группировку, личный состав которой вошел в историю как "китайские добровольцы". 19 октября 1950 г. полумиллионная армия китайских народных добровольцев (КНД) перешла на трех направлениях реку Ялуцзян и вступила на территорию Северной Кореи.

Бои возобновились с новой силой. 11 октября силы ООН перешли в наступление. 20 октября в тылу войск КНА был выброшен воздушный десант (около 5 тыс. человек). Войска ООН, фактически не встречая сопротивления, 23 октября заняли Пхеньян. Американская авиация в небе над 38-й параллелью часто вступала в бои с северокорейскими и китайскими истребителями. Но вскоре у американских летчиков появились проблемы – в небе Кореи появились самолеты советского производства – китайские реактивные истребители МиГ-15.

Первого ноября 1950 года рано утром звено P-51D "Mustang" сопровождало самолет фоторазведки ВВС Великобритании "Mosquito". На подходе к реке Ялуцзян самолеты были атакованы китайскими реактивными истребителями МиГ-15. Китай ввел в военные действия свои лучшие самолеты. Ситуация на ТВД стала резко меняться... Завоеванное 5-й Воздушной армией США господство в воздухе над Кореей испарилось. МиГ-15 был почти на 160 км/час быстрее лучшего американского истребителя F-80C.

Восьмого ноября 1950 года состоялся первый в истории авиации воздушный бой между реактивными самолетами, в котором приняли участие истребители МиГ-15 и F-80. В этот день два китайских истребителя МиГ-15 углубились в воздушное пространство Кореи, где были немедленно взяты в "коробочку" четверкой самолетов F-80. В этом бою лейтенант ВВС США Рассел Дж. Браун сбил истребитель МиГ-15, который упал в 185 м от границы с Китаем на территории Кореи. На следующий день летчик реактивного истребителя F-9F "Panther" авиации ВВС США тоже сбил МиГ-15. А 10 ноября 1950 г. уже МиГи сбили "суперкрепость" – бомбардировщик B-29.

Неудачи в воздушных боях заставили командование ВВС США внести изменения в тактику действий, улучшить подготовку пилотов, применять в районе конфликта более совершенные типы и модификации самолетов. Сражения в воздухе становились все драматичнее... Корейская война стала первой, в ходе которой противоборствующие стороны применили реактивную авиацию, и это придало боям в воздухе особо ожесточенный характер.

Воздушные бои между реактивными истребителями противоборствующих сторон стали основным способом завоевания господства в воздухе. Победы в них одерживали обе стороны... Появившиеся на северно-западном направлении в конце 1950 года самолеты МиГ-15, небольшими группами стали противодействовать американской авиации. Это вынудило американское командование ввести в боевые действия свои новые истребители F-86 "Сейбр", которые стремились в воздушных боях вначале небольшими группами, а затем и большими силами восстановить пошатнувшееся превосходство в воздухе.

Самолет МиГ-15 намного превосходил любой из истребителей, имевшихся в распоряжении сил ООН, поэтому Пентагон принял решение направить в Корею 4-е авиакрыло, вооруженное новейшими реактивными истребителями F-86A "Сейбр" (North Amerikan F-86A Sabre). Девятого ноября 1950 года 4-е авиакрыло истребителей-перехватчиков ВВС США было поднято по тревоге. Прибыв в Японию в начале декабря, утром 15 декабря самолеты F-86 336-й эскадрильи перебазировались на корейскую базу Кимпхо около Сеула. А уже 17 декабря F-86 336-й эскадрильи, имея кодовое обозначение F-80 и используя позывные истребителей-бомбардировщиков, заманили МиГи в устье реки Ялуцзян и вступили в бой с не ожидавшими этого МиГами... Только три МиГ-15 вернулись на свою базу. Примерно в это же время, для усиления авиации, США перебросили на ТВД еще одно авиакрыло реактивных истребителей F-84D.

Прибывшие в Корею американские летчики были опытнейшими пилотами, ветеранами Второй мировой войны. Корейские и китайские летчики были молоды и неопытны. Новейшие реактивные истребители, пилотируемые американскими летчиками-профессионалами, позволили ВВС ООН в кратчайший строк восстановить баланс сил в воздухе. Так, 22 декабря 1950 г. восьмерка F-86 вступила в бой с 15 истребителями МиГ-15, сбив 6 из них.

ВВС США могли выставить против МиГов сразу примерно 60 "Сейбров". Самолетов "Сейбр" было меньше чем МиГов. По данным США только к концу 1952 года их количество составило 150 машин против 1000 МиГов. В Мукдене находилось около 500 МиГов. Это было одно из основных мест подготовки, где китайские и северокорейские летчики учились летать и воевать на этих машинах. При желании все они могли быть брошены в бой на северо-востоке Северной Кореи.

F-86A "Сейбр" имел преимущество над МиГом при пикировании и в горизонтальных маневрах, при полетах в сложных метеоусловиях и ночью (F-86E имел радиолокационный прицел), а также некоторое превосходство в скорости. Но этого было не достаточно, чтобы диктовать свои условия. Вместе с тем, трехпушечный МиГ (одна пушка калибра 37мм и 2х23мм) значительно превосходил американца, имевшего только пулеметное вооружение (6 пулеметов калибра 12,7мм), по мощности огневого залпа, характеристикам разгона и торможения, особенно на высотах более 5000 м. Однако летчики F-86 работали в противоперегрузочных костюмах, чего так не хватало на МиГ-15. Оба истребителя обладали высокой живучестью, в целом были примерно равны по своим летным и боевым характеристикам, и, в конечном счете, победа зависела от мастерства пилота.

Менялась ситуация в небе, менялась она и на земле. 25 октября 1950 г. КНА и КНД нанесли мощный удар по противнику на западном участке фронта а районе Унсана. В результате 1-й (Унсанской) операции, продолжавшейся до 5 ноября, было нанесено тяжелое поражение южнокорейскому корпусу и очищена от врага территория КНДР к северу от реки Чхончхонган. 25 ноября КНА перешла в контрнаступление по всему фронту. В период с 25 ноября по 24 декабря 1950 года проводилась 2-я (Пхеньян–Хыннамская) операция. Контрнаступление оказалось неожиданным для американского командования, что вынудило войска ООН к поспешному отступлению. Развивая наступление, войска 1-го и 2-го фронтов КНА 6 декабря совместными усилиями освободили Пхеньян, а к 25 декабря – всю территорию Северной Кореи и вышли на рубеж 38-й параллели.

В дальнейшем воздушные бои между МиГ-15 и F-86 на какое-то время стихли, так как корейско-китайские сухопутные войска вышли на подступы к аэродрому Кимпхо, откуда истребителям F-86 пришлось перебазироваться южнее. С новой базы истребители "Сейбр" уже не достигали района патрулирования МиГов. А истребители МиГ-15 по-прежнему базировались на китайском берегу реки Ялуцзян, и войска КНА, двигаясь на юг, вышли из-под воздушного прикрытия, которое им обеспечивали МиГи.

В отсутствие противодействия со стороны китайско-корейской авиации расширились масштабы применения по наземным целям палубной авиации с американских авианосцев, к которым присоединились три британских, а также авианосец ВМС Австралии. На кораблях базировались самые разные самолеты: реактивные истребители F-9F "Panther", поршневые штурмовики AD "Skyraider", истребители-ветераны Второй мировой войны F-4U. Поршневые штурмовики и истребители наносили мощные удары по наземным целям и войскам КНДР. Недолго оставался в стороне от событий на полуострове и СССР...

(Продолжение следует).

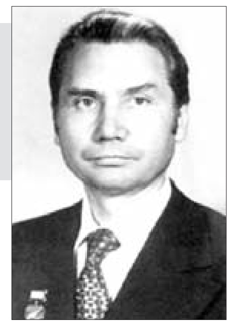
Игорь Чичкань, военный историк, полковник в отставке, участник боевых действий в Афганистане.

Людмила Кошелева, директор Броварской централизованной библиотечной системы, заслуженный работник культуры Украины.

Материал к печати подготовил Владимир Алексеев.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

25-31 липня

25 липня 1932 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР В.І.Кірсанов.*

25 липня 1951 р. *здійснено перший в СРСР пуск зенітної керованої ракети – "205" (В-300) ДКБ С.О.Лавочкіна для ЗРС С-25 "Беркут".*

25 липня 1984 р. *радянська космонавт С.Савицька стала першою жінкою, яка вийшла у відкритий космос.*

26 липня 1925 р. *здійснив перший політ пасажирський літак К-1 конструкції К.О.Калініна, С.О.Косинський, К.О.Калінін.*

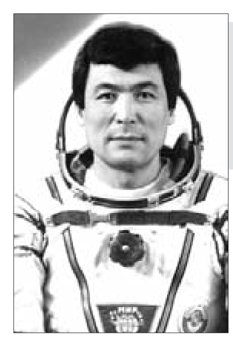
26 липня 1940 р. *на озброєння ППО прийнята РЛС РУС-2 "Редут".*

26 липня 1944 р. *народився льотчик-випробувач А.А.Станкявичюс.*

26 липня 1964 р. *народився заслужений льотчик Росии, командир авіаційної групи вищого пілотажу на літаках Су-27 "Русские витязи" (до 2010 р.) І.В.Ткаченко.*

27 липня 1882 р. *народився англійський піонер авіації Дж. де Хевіленд.*

27 липня 1946 р. *народився льотчик-випробувач і космонавт Т.О.Аубакіров.*

27 липня 1947 р. *здійснив перший політ реактивний бомбардувальник "77" (Ту-12), О.Д.Перельот.*

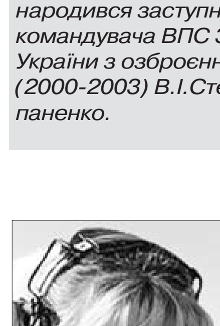
27 липня 1992 р. *створено Комітет з використання повітряного простору ("Украеронавігація").*

27 липня 1997 р. *засновано ЦНДІ ОВТ Збройних Сил України.*

27 липня 2002 р. *сталася трагедія на аеродромі Скнилів (м. Львів). Під час проведення авіаційного свята загинуло 77 осіб, поранено – 241.*

28 липня 1949 р. *народився заступник командувача ВПС ЗС України з озброєння (2000-2003) В.І.Степаненко.*

28 липня 1968 р. *народилася льотчик-інструктор, чемпіонка світу з вищого пілотажу на Су-26, Су-29 і Су-31М С.В.Капаніна.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

25-31 липня

***28 липня 1976 р.** здійснив перший політ транспортно-бойовий вертоліт Ка-29 із ТВлД ТВЗ-117ВМА, Є.І.Ларюшин.*

***29 липня 1900 р.** народився конструктор РКТ М.К.Тихонравов.*

***29 липня 1939 р.** вийшла постанова про організацію ДКБ П.О.Сухого і про впровадження в серійне виробництво на заводі №135 літака ББ-1 із двигуном М-87А. День створення ДКБ П.О.Сухого.*

***29 липня 1939 р.** вийшла постанова про проектування винищувача ЛаГГ – зародження ДКБ С.О.Лавочкіна.*

***29 липня 1963 р.** здійснив перший політ прототип середньомагістрального пасажирського літака Ту-134, екіпаж О.Д.Калини.*

***30 липня 1885 р.** – приблизна дата (друга половина липня) зльоту літака О.Ф.Можайського.*

***30 липня 1959 р.** здійснено перший експериментальний пуск МБР Р-7, оснащеної водневим боєзарядом (Байконур). Перший успішний пуск серійної ракети.*

***30 липня 1960 р.** народився начальник штабу – перший заступник начальника логістики КПС ЗС України В.В.Кириченко.*

***30 липня 1961 р.** народився директор ДП "Вінницький авіаційний завод" О.В.Ярославський.*

***30 липня 1987 р.** вперше в світовій практиці льотчики-випробувачі Р.Таскаєв і Л.Попов пролетіли на винищувачі-перехоплювачі МіГ-31 над Північним полюсом за маршрутом Мончегорськ – Північний полюс – Анадир (Чукотка).*

***31 липня 1913 р.** у Красному Селі під Санкт-Петербургом відбувся перший в Росії повітряний парад авіаційних загонів – 13 літаків 1-ї авіаційної роти.*

***31 липня 1914 р.** народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Б.К.Галицький.*

***31 липня 1978 р.** здійснив перший політ стратегічний бомбардувальник-ракетоносець Ту-95М-55.*

***31 липня 1986 р.** почалися льотноконструкторські випробування шахтного варіанта БР "Молодець" РТ-23УТТХ.15Ж.60 (полігон Плесецьк).*

Из когорты мужественных

Петр Семенович Ковац родился в 1913 году в селе Захаровцы ныне Хмельницкого района Хмельницкой области, в семье бедного крестьянина. Окончил неполную среднюю школу и 3 курса вечернего рабфака. Затем работал лесопильщиком. В Красной армии – с 1 августа 1934 года. Окончил 8-ю Одессую военную авиационную школу летчиков имени П.Осипенко. Участник боев с японскими захватчиками на реке Халхин-Гол. В воздушных боях сбил 3 самолета противника, за что был награжден орденом Красного Знамени. В 1940 году окончил Курсы усовершенствования командного состава в Липецке.

Ковац – участник Великой Отечественной войны с июля 1941 года. Командир эскадрильи 129-го истребительного авиационного полка (47-я смешанная авиационная дивизия, Западный фронт) старший лейтенант П.Ковац за месяц войны совершил 78 боевых вылетов, провел 26 воздушных боев и уничтожил 3 самолета противника.

...Не часто видели в воздухе свои самолеты красноармейцы – участники Смоленского сражения. В те суровые дни июля-августа 1941 года еще слишком мало было истребителей, штурмовиков, бомбардировщиков. И хотя командование использовало авиацию с предельной нагрузкой, прикрыть от налетов авиации противника все участки фронта оно не могло. Авиация Западного фронта чаще всего действовала на направлениях главных ударов немецких частей и соединений, где она могла нанести наибольшие потери врагу и помочь наземным войскам сдержать натиск рвавшихся к Москве немецких дивизий. Особенно трудно в те дни приходилось бомбардировщикам и штурмовикам. На каждый самолет или небольшую их группу набрасывались целые стаи "Мессершмиттов". Поэтому главными задачами советских истребителей были: сопровождать бомбардировщики и штурмовики за линию фронта, охранять их в воздухе от атак вражеской авиации, надежно прикрывать во время ударов по целям. В 129-м истребительном авиационном полку мастером сопровождения и прикрытия своих самолетов считался командир эскадрильи старший лейтенант Петр Ковац. А сопровождал он эскадрильи 61-го штурмового авиаполка. Летчиков этих двух полков связывала крепкая боевая дружба. Они не раз выручали друг друга в воздушных схватках. Но особенно хорошо штурмовики знали пилота-истребителя Ковеца. Если его эскадрилья сопровождала "Ильюшиных", можно было не опасаться атак с воздуха и смело идти в бой. Старший лейтенант Петр Ковац никогда не упускал возможности помочь боевым друзьям огнем своей пушки и пулемётов.

Во время одного из боевых вылетов, когда штурмовики наносили свой удар по скоплениям вражеских танков и автотранспорта, две зенитные батареи противника ураганным огнем пытались не допустить советские самолеты к целям. Ковац, оставив часть эскадрильи охранять задание и без потерь вернулись на свой аэродром.

В дни Смоленского сражения истребителям 129-го авиаполка очень часто приходилось бить по наземным целям, и каждый раз захватчики несли весьма ощутимые потери в людях и технике. 12 августа 1941 года Петр Ковац во главе группы из 11 истребителей штурмовал вражеский аэродром вблизи Ельни. Эскадрилья несколько раз проносилась над ним, поливая огнем пушек и пулеметов. 7 вражеских самолетов, находившихся на стоянке, бензосклад, бензозаправщик запылали и взорвались.

Командование 129-го истребительного авиаполка давало эскадрилье старшего лейтенанта Ковеца самые ответственные задания, требовавшие большого мужества, воинского мастерства, как от самого командира, так и от его подчиненных. 21 августа Петру Ковацу было поручено сопровождать за линию фронта группу штурмовиков. Немецкое командование сосредоточило близ деревни Потелицы крупные силы танков и готовило удар по нашим войскам. Штурмовики должны были атаковать скопление противника, сорвать или ослабить его наступление. Трижды в течение дня поднималась в воздух эскадрилья Ковеца. Несмотря на сильный огонь вражеских зенитных батарей, он каждый раз умело наводил штурмовиков на цель. Расчеты зенитных орудий, особенно сильно мешавшие "Илам", командир истребителей уничтожал или загонял в укрытия своим огнем. 11 "Мессершмиттов" пытались пробиться к советским штурмовикам и сорвать их атаки. Ковац, не раздумывая, вступил в неравный бой и за несколько минут сбил 2 неприятельских машины. Остальные предпочли держаться в стороне.

В последнем, уже 7-м в тот день, боевом вылете краснозвездных соколов было особенно жарко: множество самолетов врага упорно и яростно рвалось к штурмовикам. Очевидно, немецкое командование отдало приказ любой ценой отразить атаки советских пилотов. Увидев, что противник большой группой вплотную приближается к штурмовикам, Петр Ковац повел машину им навстречу. В завязавшемся бою с вражескими истребителями, которые имели трехкратное преимущество, в первой атаке были сбиты 3 "Мессера". В разгар боя Ковац таранным ударом уничтожил вражеский самолет и при этом погиб. Ценою собственной жизни он спас товарищей и обеспечил успешное выполнение важной боевой операции.

Указом Президиума Верховного Совета СССР от 12 апреля 1942 года отважному сыну украинского народа, старшему лейтенанту Петру Ковацу посмертно было присвоено звание Героя Советского Союза.

"Тихий храбрец"

Семнадцатого ноября 1939 года летчик Николай Жердев первым из уроженцев Донецка стал Героем Советского Союза.

Жердев родился 5 мая 1911 года в семье рутченковского кочегара. Его родной поселок сразу после революции начал бурно развиваться. Там строились заводы, открывались новые шахты. Кстати, была построена школа, в которой учился Коля Жердев. Она и сейчас существует, под номером 93, и носит имя героического летчика, что подтверждается соответствующей табличкой.

После школы Николай поехал учиться в Мариуполь, где окончил механико-металлургический техникум и стал работать конструктором на "Азовстали" – новорожденной гордости первой пятилетки. А потом в его судьбе случился поворот, определивший все. Стране понадобились "Сталинские соколы" – и Николай Жердев по путевке комсомола, подобно тысячам советских юношей, отправился постигать летную науку. Он делал это в Луганске, в знаменитой военной авиационной школе, откуда вышел, в числе многих других, наш знаменитый земляк – космонавт Георгий Береговой.

Обученных "Сталинских соколов" направляли по частям с напутствием: "В любой момент будь готов бить врага!" Несколько лет Жердев прослужил в совершенно мирном Бобруйске. Час пробил в 1936-м: в Испании началась гражданская война, и из Советского Союза в армию республиканцев стройными группками направились ребята, которых деликатно называли "добровольцами". Добирались через Францию. Уже на месте, в провинции Баскония, приняли свои истребители И-16 – боевые машины доставили по частям, и пришлось их собирать собственноручно. В испанском небе Николай Жердев стал третьим человеком в истории авиации, совершившим таран – "Фиат" противника он отправил гореть в кукурузу, врезавшись в его хвостовую часть. Свою машину он посадить смог, несмотря на покореженный винт. За этот подвиг донецкий летчик получил орден Ленина. А Героя ему дали годом позже – в Монголии, на реке Халхин-Гол, где он сбивал уже японцев. Награду дали не за какую-то конкретную доблесть – за совокупность заслуг. "Золотая Звезда", полученная Николаем, носила порядковый номер 169. Не слишком впечатляющая цифра, на первый взгляд. Однако стоит учесть, что до начала испанской кампании Героев Советского Союза было всего-навсего 11 и что звание это еще не успело потерять ореол исключительности. Кстати, если бы высшее звание ему дали после испанского подвига (вполне тянувшего на такую награду), донецкий истребитель в списке героев был бы 70-80-м. На уровне полярников-папанинцев.

Николай Прокофьевич Жердев погиб на второй год Великой Отечественной войны – в небе над Дагестаном. Там и похоронен – в ауле Батаюрт. Жена Тамара, оставшаяся в Сталино, о смерти мужа вряд ли знала. Но кто-то донес в гестапо, что ее муж – командир Красной Армии, и ее арестовали в том же 1942-м. По официальной версии, после нескольких месяцев жестоких пыток Тамару Жердеву сбросили в ствол одной из шахт.

Підготувала Вероніка Дернова.

ДЕВАЙСИ

Що таке смартбук

Сучасний ринок портативних пристроїв давно насичений різними девайсами, що допомагають користувачам у повсякденній роботі: ноутбуки, нетбуки, планшетні комп'ютери, КПК і смартбуки. Першим портативним пристроєм по праву можна назвати ноутбук. Однак із часом його потужність стала просто не потрібною багатьом користувачам, які використовували його для роботи з документами й інтернетом. Для цього необхідний був більш компактний і легкий пристрій. На зміну ноутбукам прийшли нетбуки, які мають більш слабкі й економічні, з погляду споживання енергії, процесори та компактні розміри. Вони прекрасно підходять для роботи з інтернетом, документами та дуже довго працюють в автономному режимі.

Мобільні комп'ютери – смартбуки

Після виходу iPad почалася мода на планшетні комп'ютери. Практично кожен виробник комп'ютерної техніки взяв за правило випускати свою модель планшетника.

Однак дедалі вища потужність мобільних процесорів, вбудованих у планшетники, наштовхнула на думку використовувати їх у нетбуках. Проте архітектура такого пристрою не була схожою на нетбук у звичному розумінні. Так народився термін "смартбук", вигаданий компанією Qualcomm, що займається випуском мобільних процесорів архітектури ARM.

Фактично, смартбук – це пристрій, що поєднує в собі елементи нетбука і смартфона. Від нетбука взято корпус і екран, а від смартфона – процесори сімейства ARM і різні модулі на зразок 3G і GPS.

Особливі відмінності

Смартбуки випускаються в дуже компактних корпусах, із невеликими екранами діагоналлю максимум 10 дюймів, іноді навіть із сенсорним екраном, а їх вага рідко перевищує кілограм. Працюють вони на процесорах сімейства ARM. Такі, наприклад, вбудовуються в усі моделі планшетних комп'ютерів (ACER A500, Samsung Galaxy Tab) або дорогі моделі смартфонів (iPhone 4, Samsung Galaxy S).

Працює смартбук на мобільних версіях операційних систем: Android, Windows CE, Google Chrome OS або Linux, а зараз ще тривають роботи з портування платформи Symbian. Однак запустити Windows на такому смартбуку не вдасться через відсутність підтримки цією операційною системою мобільних процесорів.

Об'єм оперативної пам'яті в смартбуку не перевищує 1 Гб, а користувацької – 32 Гб. Однак у всіх моделях присутні слоти для карток пам'яті, здебільшого MicroSD формату, що дозволяють її значно розширити. Зате кількості бездротових модулів позаздрить будь-який ноутбук: Wi-Fi, GPS, 3G або 4G (WiMAX) і Bluetooth.

На відміну від багатьох планшетних комп'ютерів і смартфонів, у смартбуках є зазвичай два повноцінних USB-порти. Але спектр пристроїв, які можна підключити до цього інтерфейсу, дуже вузький. Максимум розпізнає USB-мишку, модем або флешку. І спектр виконуваних завдань на смартбуку дуже обмежений. На ньому можна працювати та спілкуватися в інтернеті, набирати документи, дивитися фільми та слухати музику. Загалом, це й усе. Але ж більшість звичайних користувачів свої нетбуки використовують саме тільки для цього.

Відомі моделі

Смартбуків на ринку представлено небагато, через плавне витиснення їх планшетними комп'ютерами. Відомі моделі на світовому ринку: Mobinnova Elan, Notion Adam, Elonex Smartbook, Always Touch Book, Compaq Airlife 100. На українському ринку смартбуки представлені лише однією моделлю – Toshiba AC100.

Toshiba AC100. Цей смартбук можна знайти в продажу. Працює на процесорі Nvidia Tegra 2 із частотою 1 Ггц. Оперативної пам'яті – 512 Мб. Користувацька пам'ять представлена у вигляді SSD-накопичувача об'ємом 8 Гб. Діагональ LED-екрана становить 10 дюймів. Працює під управлінням операційної системи Android. Існує дві моделі: з 3G-модулем і без нього. Орієнтовна ціна 1500-1800 грн.

Смартбук має лише два плюси. Перший – тривалість роботи, адже через дуже економічний мобільний процесор час роботи батареї сягає від 10 годин і більше. Другий – вартість, адже він дешевший більшості нетбуків.

ОБЕРЕЖНО! ВІРУС!

З'явився sms-троян, що вражає android-смартфони

Експерти з безпеки відзначають появу троянського ПЗ, за допомогою якого знімаються гроші з рахунків власників смартфонів.

Вірус являє собою додаток, призначений для розсилки SMS, у результаті якої з рахунків користувачів знімаються гроші. До того ж, вірус не просто таємно розсилає дорогі SMS-повідомлення на спеціальні преміум-номери. Він ще й намагається заблокувати попередження оператора про роботу з такими преміум-номерами.

Новий троян під назвою HippoSMS вже з'явився в кількох неофіційних каталогах Android-програм.

На даний момент поширюється дві версії HippoSMS – для американських і для китайських користувачів. Причому у версій цього трояна є деякі відмінності. Наприклад, китайська версія HippoSMS відсилає повідомлення на номери контент-провайдерів в КНР і блокує всі вхідні SMS-повідомлення з певних номерів.

Це не перша атака на смартфони Android, експерти з безпеки відзначали зростання інтересу авторів вірусів до цієї операційної системи.

Бережіться нової версії небезпечного віруса Winlock

Компанія "Доктор Веб" оголосила про появу нового небезпечного віруса Winlock. Цей вірус вимагає у користувачів передати йому дані банківських карт. Перші випадки зараження вірусами сімейства Trojan.Winlock були зафіксовані ще наприкінці 2007 року.

Глобальна епідемія вірусу була зафіксована в період з листопада 2009 по лютий 2010 року.

Нова версія цього вірусу-блокувальника маскується під вбудований механізм активації операційної системи Windows XP (Microsoft Product Activation, MPA).

На екрані користувача з'являється вікно, в якому розміщено напис про те, що ця копія Microsoft Windows раніше вже була активована іншим користувачем.

Користувачеві пропонують повторити процедуру активації. Якщо користувач вибирає варіант No, I will do it later ("Ні, я зроблю це пізніше"), на комп'ютері з'являється "синій екран смерті".

При повторній активації користувачеві потрібно ввести у відповідні поля форми реквізити банківської картки, включаючи номер картки, CVV2 і пін-код.

Аналітики "Доктор Веб" стверджують, що це перший випадок появи вірусу-блокувальника, який збирає дані про банківські картки. У червні була знешкоджена група хакерів, які вкрали з банківських карт більше $72 млн.

Матеріали сторінки підготував Сергій Фурдик.

КОМП'ЮТЕРНА ПСИХОЛОГІЯ

Найбільш шкідливі звички при роботі за комп'ютером

У вік сучасних технологій комп'ютер для багатьох став одночасно робочим інструментом, розважальним центром, місцем спілкування і величезною базою інформації. Однак при цьому в користувачів почали формуватися певні звички, які вони здійснюють не усвідомлено практично щодня. Якщо одні тривіальні, то інші згубно впливають на техніку або на самого користувача. Отож, п'ять найбільш шкідливих звичок, які виникають у користувачів під час роботи за комп'ютером, та як їх позбутися.

Відповіді на спам

Чому спам такий ефективний? Тому, що з тисячі повідомлень все одно знайдуться кілька наївних людей, які візьмуть і напишуть відповідь на нього, чого спамери, власне, і чекають. Деякі навіть відповідають на спам фразами на кшталт: "Припиніть мені писати!", "Ололо, пешите исчо", "Мені це не потрібно" і т.д., не підозрюючи, що відповідь на спам дає вказівки спам-ботам надсилати цьому користувачеві ще більше небажаних повідомлень.

Як запобігти отриманню небажаних повідомлень? По-перше: налаштуйте спам-фільтри, благо, що багато поштових програм та сервісів мають функції "анти-спаму". По-друге: припиніть на них відповідати.

Б'ємо комп'ютер

Ваш комп'ютер гальмує, зависає, погано працює, зник інтернет, програш у грі? Часто користувачі в таких випадках не витримують і випускають свою злість, стукаючи по комп'ютеру чи клавіатурі. А деякі, особливо емоційні, не розраховують силу, що призводить до поломки електронного помічника.

Власники персональних комп'ютерів, які залишають системний блок під столом, часто натискають кнопки Power або Reset ногою. Здавалося б, що в цьому немає нічого поганого. Проте якщо комп'ютер жорстко зависає, то в пориві гніву користувачі по них б'ють ногою.

Таке поводження з технікою загрожує випаданням цих важливих

кнопок, а при ретельному станні та сильному ударі може вивести жорсткий диск з ладу.

Якщо нічого не допомагає, просто встаньте з-за комп'ютера, пройдіться, заспокойтеся, випийте кави і через п'ять хвилин приступайте до роботи, до того моменту проблема з комп'ютером може вирішитися сама собою.

Їмо за комп'ютером

Аби заощадити час, користувачі часто їдять або п'ють за комп'ютером. А у багатьох це перетворюється на погану звичку. "Особливо обдаровані" користувачі навіть ставлять холодильник поруч з "залізним другом", щоб не бігати на кухню.

А споживання їжі за комп'ютером загрожує засміченням клавіатури або появою бризків від їжі чи напоїв на моніторі. "Убиті" кавою клавіатури, про які розповідають анекдоти про системних адміністраторів, виникають саме через вживання їжі за комп'ютером. Але забруднена їжею клавіатура – це ще півбіди, а якщо під руками ноутбук?

Візьміть собі за правило їсти лише на кухні або в їдальні. Комп'ютер – не таця.

Тицяємо в монітор

Часто користувачам простіше показати на екрані монітора важливу річ, ніж довго пояснювати її розташування. У результаті весь екран опиняється у відбитках пальців, які дуже добре помітні в сонячних відблисках.

Не забувайте, що потрібно користуватися ручкою, олівцем або системним курсором. Якщо бажання показати пальцем сильніше, то спробуйте вказати місце, не торкаючись екрана.

Пускаємо тварин на стіл

Власники тварин часто дозволяють своїм улюбленцям залазити на комп'ютерний стіл і всіляко там розважатися. Особливо це стосується кішок, які полюбляють спати на клавіатурі, тим самим залишаючи шерсть між клавіш, ходити по ній, натискаючи неймовірні комбінації, або гратися з курсором на екрані монітора, залишаючи на ньому подряпини.

Відучуйте домашніх улюбленців від відпочинку біля вашого комп'ютера. В крайньому випадку, накривайте комп'ютерний стіл покривалом, щоб уникнути "сюрпризів".

СПІВЧУВАЄМО

Володимир Родіонович Кличко виховав двох синів і трьох онуків.

Він був генерал-майором у відставці. Все своє життя присвятив військовій авіації. Певний період часу був військовим аташе у посольстві України в Німеччині.

Володимир Родіонович мріяв, щоб його сини стали абсолютними чемпіонами і зібрали повну колекцію чемпіонських поясів. І він цього дочекався...

Віталій Кличко: "Дух батька продовжує залишатися з нами"

Віталій Кличко на власному блозі розповів про свого батька, Володимира Родіоновича Кличка, який 13 липня на 65-му році пішов з життя.

"Народження і смерть йдуть поруч... Наша сім'я втратила близьку нам людину. Перед останньою церемонією мене попросили написати офіційну біографію мого батька. Ніколи цього не робив...", – зізнався Віталій.

Звісно, Кличко – відоме прізвище. Братів-чемпіонів знає весь світ. Мільйони людей чули про перемоги українців у спорті, повідомляє www2.tsn.ua.

"І, як це часто буває, хтось перебуває в променях популярності, а хтось залишається в тіні слави, зігравши ключову роль в нашому житті і кар'єрі...", – каже Віталій.

"На шляху до досягнень нам допомагали багато людей. І ми багатьом людям зобов'язані і вдячні... Але у "великому колі" є ті, які грають найважливішу, ключову роль у долі кожного з нас. Це наші батьки. Адже вони заклали фундамент – все, чим ми володіємо. Всі наші життєві цінності, норми моралі, риси характеру – все це від них: Володимира Родіоновича і Надії Ульянівни.

Батькові я зобов'язаний практично всім. Він зіграв одну з найважливіших ролей в моєму житті і житті мого брата Володимира.

Народився Володимир Родіонович в сім'ї військовослужбовця і сільської вчительки, відразу після війни в маленькому українському містечку Сміла Черкаської області. Думаю, немає сенсу переказувати докладно всю біографію батька, вона не особливо відрізняється від життя інших дітей, народжених у повоєнні роки. Зазначу тільки, що після строкової служби в армії він вибрав професію військового льотчика. А це вже не просто професія, це доля, яка була схожа з долями тисяч офіцерів радянської армії.

Ставши військовим, вже не вибираєш, а виконуєш поставлене командуванням завдання, борг перед Батьківщиною ... Географія служби була широкою, так само як і у багатьох офіцерів Союзу ... Росія, Киргизія, Казахстан, Центральна група військ, Україна, Німеччина.

Батька сім'я бачила рідко, особливо ми, його діти. Як правило, зі служби він приходив, коли ми вже спали, а йшов, коли ми з братом ще не прокинулися... Вихідні – рідкість. Відрядження затягувалися на місяць, а то й на півроку. Але коли все-таки з'являлася можливість провести час разом, це були найбільш пам'ятні дні дитинства! Брав з собою на аеродром, на польоти або стрільби, на риболовлю чи полювання, в гори або просто пройтися по лісу, збирати гриби... Пам'ятаю, які були яблука на полігоні, в покинутому садку...

У сім'ї була дисципліна точно така ж, як і в армії. І твердо знаю, що тільки завдяки набутим з дитинства ключовим якостям – відповідальності, старанності, цілеспрямованості у досягненні поставлених завдань, – тільки завдяки цьому сьогодні в житті виходить досягти результату.

Батько і сам ніколи не шкодував себе. І точно так само вимогливо ставився до підлеглих. Ми, сім'я, пам'ятаємо місяці, проведені в госпіталі після завантаження ракетного палива... Нічого дивного в тому, що матері доводилося лікувати обморожені пальці батька після суворих зим північного Казахстану. Шматками знімали шкіру після будівництва аеродромів в Киргизії. Був на межі виходу на пенсію через поганий стан здоров'я після того, як доручена йому військова частини в Центральній групі військ стала кращою. Прикладів можна наводити багато... Ми всі дуже сподівалися, що небезпека роботи в Чорнобилі пройшла стороною. На жаль, ні...

Батько навчав ніколи не здаватися і ніколи не здавався сам. Довгих три роки він боровся. Було важко, але йому не звикати... Хоча, у смерті ще ніхто не вигравав...

Вона забрала у нас тільки його тіло, але дух батька продовжує залишатися з нами, з його дітьми, внуками, сім'єю, друзями.

Кажуть, людина живе так довго, як довго живе пам'ять про неї. Це означає, що він продовжує жити з нами, в наших серцях, і нашій пам'яті. Так довго, як довго живемо ми ... світла пам'ять тобі, Тату ...", – написав Кличко у своєму блозі.

Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Віктор Янукович висловив щирі співчуття родині Кличків через втрату чоловіка і батька Володимира Родіоновича Кличка:

"Прийміть щирі співчуття у зв'язку із тяжкою втратою – смертю найріднішої для вас людини – чоловіка і батька Кличка Володимира Родіоновича.

Справжній патріот України, він усе своє життя присвятив військовій справі, служінню країні, вихованню синів, які стали видатними спортсменами сучасності. Пам'ять про Володимира Родіоновича назавжди залишиться у наших серцях", – йдеться у співчутті глави держави.

Від імені військової ради Командування, усього особового складу Повітряних Сил Збройних Сил України співчуття висловив і ТВО командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенант Василь Нікіфоров.

"Прийміть глибоке співчуття з приводу важкої і непоправної втрати – смерті генерал-майора Володимира Родіоновича Кличка. З глибоким сумом та скорботою ми сприйняли звістку про смерть Володимира Родіоновича.

...Всі, кому пощастило співпрацювати з Володимиром Родіоновичем, будуть пам'ятати його як мудрого, талановитого та принципового керівника. Його наполегливість, професіоналізм та високі організаторські здібності обумовили успішну працю на найвищих посадах.

Образ генерал-майора Володимира Родіоновича Кличка для захисників повітряних просторів України завжди буде прикладом самовідданого служіння своїй Батьківщині, українському народові. Світла пам'ять про нього назавжди залишиться у наших серцях", – говориться у співчутті ТВО командувача Повітряних Сил ЗС України.

Творчий колектив тижневика "Крила України" щиро співчуває рідним і близьким сім'ї Кличків через передчасну втрату їх чоловіка, батька та дідуся – Володимира Родіоновича Кличка.

P.S. Прощання з Володимиром Родіоновичем Кличком відбулося зі всіма офіцерськими почестями 15 липня в Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України.

Нагадаємо, як тільки Віталій і Володимир Кличко отримали звістку про смерть батька, вони перервали чемпіонське турне містами світу. Після перемоги над Хеєм Віталій і Володимир презентували свої чемпіонські пояси в Гамбурзі, Лондоні і Москві. Зараз вони знаходяться у колі сім'ї і підтримують свою маму – Надію Ульянівну. Також у вузькому родинному колі 19 липня Віталій відсвяткував свій 40-річний ювілей.

До уваги любителів великого тенісу!

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України за підтримки командувача виду генерал-лейтенанта Сергія Онищенка у період 01-04 вересня 2011 року проводить перший Міжнародний тенісний турнір Повітряних Сил на Кубок командувача, присвячений Дню незалежності України.

Участь у турнірі візьмуть чоловіки та жінки, які представляють Повітряні Сили Збройних Сил України та країн-сусідів і їх Військові представництва, що акредитовані в Україні, а саме: Республіка Білорусь, Російська Федерація, Республіка Польща, Республіка Туреччина, Словацька Республіка, Республіка Молдова, Румунія, Угорська Республіка.

Склад учасників від кожної країни – шість військовослужбовців і працівників, які мають чи мали відношення до Повітряних Сил та бажають брати участь у турнірі для визначення переможця та призерів у командному та особистому заліках, решта учасників від кожної країни, які не увійшли до своїх команд, беруть участь в турнірі та виборюють першість в особистому заліку.

Остаточний порядок (регламент) проведення турніру та розподіл учасників турніру по сітці для участі в змаганнях будуть прийняті та доведені на організаційній нараді – 31.08.11 (з урахуванням заявленої загальної кількості учасників турніру). За детальною інформацією про порядок реєстрації учасників та умов проведення турніру можна звертатись до:

– відділу міжнародного військового співробітництва Командування Повітряних Сил Збройних Сил України – Майданюк Петро Филимонович, головний координатор-керівник турніру, контактні телефони: (0432) 59-60-42, факс: 26-32-73, моб. тел.: (+380 67) 430-86-01, e-mail: vmvs-ps@ps.mil.gov.ua;

– групи фізичної підготовки і спорту управління бойової підготовки Командування ПС Збройних Сил України – Сурін Олександр Миколайович, головний суддя турніру, контактні телефони: (0432) 26-81-06, моб. тел.: (+380 67) 215-18-45, (+380 050) 634-32-36.

Чекаємо на Вас!

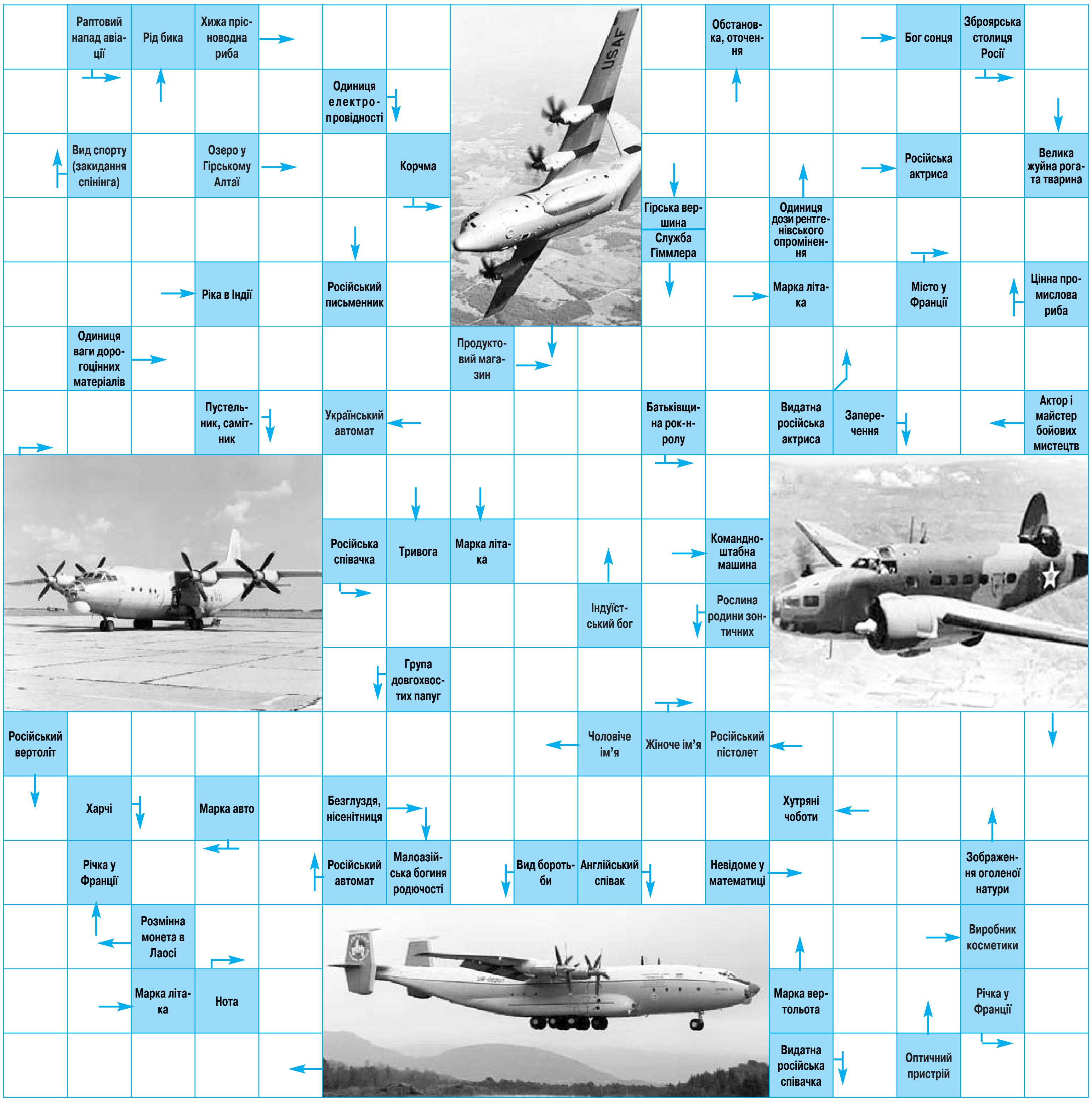
З повагою Адміністрація тенісного турніру.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.
Інформаційна підтримка: "Військо України", "Авиация и время".

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 8-067-587-02-96,
8-0432-59-62-26,
факс: 8-0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Верстка та дизайн: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: А.Агєєв.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Наклад – 1050 прим. Зам. № 112226
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

СУДОКУ

		5	1				9	
			6	2			1	
	4				5			2
		4				2		
2			5		6			7
		8				6		
8			7				2	
	1			6	9			
	9				4	3		

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 28

АВТОДРОМ

Audi оновила сімейство A5

Компанія Audi поширила офіційну інформацію й фотографії оновленого сімейства A5. Автомобілі одержали модернізовану зовнішність, нові двигуни й удосконалену підвіску. За рахунок нових бамперів габаритна довжина Audi A5 збільшилася всього на один міліметр і на модифікації A5 Sportback сягає 4,71 метра, а в купе й кабріолета – 4,63 метра.

У салоні рестайлінгових машин з'явиться нове кермо, модернізований мультимедійний комплекс MMI, а також нові варіанти матеріалів оздоблення. Оновлені автомобілі також одержали переналаштовані задні амортизатори й модернізовані втулки задньої підвіски. Також у всіх машин замість гідравлічного підсилювача керма використовуватиметься електромеханічний механізм, що вперше з'явився на моделі A7. Всі Audi A5 будуть пропонуватися із трьома бензиновими двигунами. Базовим серед них є 1,8-літровий чотирициліндровий турбоагрегат потужністю 170 кінських сил, середня витрата пального якого становить 5,7 літра на сто кілометрів пробігу, а рівень викидів CO_2 дорівнює 134 грамам на кілометр, що на 21 відсоток менше, ніж раніше. Двохлітровий мотор TFSI потужністю 211 кінських сил залишився колишнім, а новинкою в гамі є трилітрова "шістка" з механічним нагнітачем (272 кінські сили).

Також для рестайлінгових машин доступно чотири дизелі, починаючи від базової двохлітрової "четвірки" (177 кінських сил), що витрачає 4,7 літра пального на сто кілометрів пробігу, і закінчуючи топовим шестициліндровим агрегатом об'ємом три літри й потужністю 245 кінських сил.

Передньопривідні Audi A5 залежно від модифікації комплектуватимуться або шестиступінчастою "механікою", або варіатором. Повнопривідні версії можна буде замовити з "ручкою" або семиступінчастою преселективною трансмісією S-tronic.

Інше нововведення для Audi S5 – це поява в системі повного приводу міжосьового диференціала з коронною шестірнею. Ціни в Європі на оновлені Audi A5 зміняться незначно. Наприклад, купе із двохлітровим бензиновим турбомотором подорожчає на 200 євро, а ціни на базовий A5 Sportback починатимуться від 33 тисяч 350 євро.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

ЦІКАВО ЗНАТИ

Археологи знайшли і розшифрували найдавніший текст Європи

Найдавніший з відомих письмових і такий, що піддається читанню текстів Європи, вік якого сягає майже 25 століть, виявлений в Греції.

Знахідка зроблена групою фахівців з американського Університету штату Міссурі в 300 км від Афін.

У ході розкопок вони знайшли глиняну табличку довжиною декілька сантиметрів. На неї нанесений текст, який виконаний в так званому лінійному листі B. Цей складовий алфавіт є попередником старогрецького алфавіту.

Варто відзначити, що на території Європи раніше були знайдені і більш стародавні таблички з нанесеними на них знаками, проте написи на жодній з них разшифрувати не вдалося. Нинішня знахідка є найстародавнішим в історії Європи текстом.

Експерти змогли прочитати уривок, який містить дієслово, що належить до виробничої діяльності людини, а також імена власні і цифри. За попередніми оцінками, текст належить до періоду між 1450-1350 роками до нашої ери.

Попередня табличка-рекордсменка також була знайдена в Греції. Записи, що належать до лінійного листа, вже зустрічалися ученим при розкопках у вогнищах Мікенської цивілізації. Знайдена табличка не стала винятком, хоча, за зізнанням самих археологів, вони не розраховували на таку знахідку.

Річ у тому, що табличку знайшли при розкопках в районі села Іклайна, яке було лише супутником іншого Мікенського поселення – Пілоса. Раніше вважалося, що писемність у вогнищах Мікенської цивілізації була доступна лише вузькому колу аристократії. Тому над тим, яким чином табличка з писемністю могла потрапити в поселення другорядного значення, ще належить поламати голову ученим. Інакше ця обставина зможе стати доказом того, що писемність не була таким вже вузьким привілеєм в Мікенському суспільстві.